

KYTICE K POCTĚ SV. JOSEFA

Sestavil Jan Kř. Ant. Dvořák T.J.
(upraveno)

Úvodní modlitba na každý den:

Pamatuj na nás, svatý Josefe, a zastaň se nás svou přímluvou u Pána, který byl pokládán za Tvého syna. A nakloň nám milostivě také nejsvětější Pannu, svou Snoubenku a Matku Toho, který s Otcem a Svatým Duchem žije a kraluje po věčné věky. Amen.

První den

SV. JOSEF

je hoden naší zvláštní úcty.

Po Rodičce Boží není bytost na zemi ani na nebi, která by byla hodnější naší úcty, než sv. Josef. On je především blízko Kristu, jak kromě Panny Marie žádný jiný; neboť v hlavní listině našeho náboženství, v Písmě sv., je zapsán jako Ježíšův zákonitý otec: "Tvůj otec a já s bolestí jsme tě hledali." "Jménem otce", říká sv. Basil, "si nezasloužil být jmenován ani anděl ani žádný světec, mohl jím být nazýván jen Josef." Krom toho byl sv. Josef Bohem vyvolen za snoubence a muže blahosl. Panny Marie, za ochránce a strážce Jejího panenství a za Její oporu v životě: "Josefe, synu Davidův", říká anděl, "neboj se přijmout Marii, svou manželku." Tím jej učinil Bůh pomocníkem ve vykupitelském díle způsobem tak vznešeným, jak po Panně Marii žádného jiného. Sv. Bernard píše o sv. Josefovi: "Služebník věrný a opatrný, kterého Pán ustanovil k útěše své Matky, za pěstouna svého těla a za jediného nejvěrnějšího pomocníka Svého velkého plánu zde na zemi." Také byl sv. Josef obdařen hojnými milostmi a dary již dříve, než se svého vznešeného úkolu ujal. Sv. Tomáš Akvinský píše, že toho, koho Bůh vyvolí k velikému úřadu, také obdaří potřebnými milostmi a schopnostmi, aby jej dobře zastával. A je možné pomyslet na důležitější a odpovědnější úřad, než být pěstounem Božího Syna? Rovněž i sám Spasitel co nejvíce posvětil svého pěstouna dlouholetým a důvěrným soužitím, a tím jen rozmnožil dary a milosti, které sv. Josef obdržel hned od počátku. Zároveň je sv. Josef světcem všeobecným, který byl poslán, aby byl pomocníkem všech a ve všem, protože poznal ve svém životě všechno z vlastní zkušenosti. A konečně je Bohem ustanoven, aby podobně jako vysvobodil Sv. Rodinu nazaretskou z nebezpečí pronásledovatelů, tak aby i Církev chránil před útoky nepřátel. To všechno jsou výsady, které nedostal žádný jiný světec, a proto je též hoden sv. Josef zvláštní úcty před ostatními svěťci, úcty a důvěry po Matce Boží nejvyšší a největší.

POVZBUZENÍ: Začni tento měsíc hmotnou nebo duchovní almužnou k úctě sv. Josefa.

Sv. Josefe, kromě Panny Marie, tvé Snoubenky, chci v tomto měsíci s láskou a horlivostí uctívat i tebe!

MODLITBA

Sv. Josefe! Nejsv. Trojice tě poctila nejvyšší důvěrou: Otec tě ustanovil zástupcem u Svého jednorozeného Syna; Syn byl tobě poddán jako otcí; Duch Svatý svěřil tvé ochraně Svou Snoubenku, abys Jeju u ní na zemi představoval a zastupoval. Tvá snoubenka, Maria, tě ctí jako svého manžela a strážce. Církev sv. tě poctila a projevila ti důvěru tím, že si tě zvolila za ochránce. K nim se přidružuji i já, abych tě co nejhörlivěji uctíval a projevoval ti po celý život svou dětinnou důvěru s radostnou myslí, s obzvláště v tomto mariánském měsíci. K tomu cíli chci uvažovat o krásně zářících a vznešených ctnostech tvého zkouškami bohatého života, chci je následovat a tak se stát hodnějším tvé přímluvy a ochrany. Hlavně však tě prosím v tomto

měsíci o trojí milost, a to, abych Ježíše a Marii vždy více a vroucněji miloval, abych uměl, jako ty, dobře spojit vnější přirozený a vnitřní nadpřirozený život, a konečně, abych i šťastně zemřel. Tvůj pozemský život se vyznamenával touto trojí milostí, a proto pevně doufám, že i mně ji od Boha vyprosíš. Amen.

*Josefe, slaven bud' zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!*

Druhý den

SV. JOSEF, pomocník ve vykupitelském díle.

Tajemství vtělení Božího Syna se uskutečnilo přímou součinností čtyř osob, tří Božských a jedné lidské. Bůh Otec byl činný Svou všemohoucností, neboť chtěl, aby se Jeho Syn stal člověkem; Bůh Syn Svou nekonečnou moudrostí, když spojil své božství s tělem a lidskou duší v jednu osobu; Bůh Duch Svátý svou neskonalou dobrotou, když utvořil z Panny Marie tělo, s nímž se od samého počátku a navždy spojila druhá božská osoba, Syn Boží. Panna Maria byla činná tím, že svolila k vtělení a poskytla Svou krev a Své tělo k utvoření těla Kristova. Sv. Josef byl zúčastněn jen nepřímo tím, že splnil podmínku, jež závisela na něm a byla potřebná ke vtělení. O Spasitelově početí a narození je psáno u proroka Izaiáše: "Hle, panna počne a porodí." Také panictví sv. Josefa bylo při vtělení přijato do plánu Božího. Toto panické a panenské manželství mezi sv. Josefem a blah. Pannou Marií bylo poslední Boží přípravou na příchod Mesiášův, bez ní by se nestalo vtělení. Sv. Josef umožnil tuto přípravu především tím, že zachoval panictví před svým sňatkem s Marií Pannou a poté i po celý život, a pak také tím, že v manželství a díky tomuto manželství chránil panenství své Snoubenky. Znamenitým způsobem se však sv. Josef zúčastnil ve vykupitelském díle tím, že o Božské Dítě pečoval, vychovával Ho, chránil, šatil a živil prací svých rukou... Co má dítě od přirozeného otce, to měl Ježíš od sv. Josefa: sv. Josef mu byl pěstounem, živitelem a učitelem, ochráncem, ano vším zde na zemi. Konečně zprostředkoval sv. Josef lidem také účinky, požehnání a milosti vtělení. Jeho práce pro Ježíše byla také i prací pro Jeho tajemné tělo, kterým je Církev - tedy my, a bez něhož nelze o Ježíšovi uvažovat. Ježíš přišel a přijal lidskou přirozenost, aby z nás učinil Své tajemné tělo a nás skrze milost spojil se Sebou jako naší Hlavou. Toto mystické tělo je jako duchovní rozšíření vtěleného Krista, o nějž zde na zemi sv. Josef s otcovskou láskou pečoval. Účelem a posledním cílem léto výchovy jsme tedy byli my, jak to naznačil sv. Josefu i anděl slovy: "Nazveš Dítě jménem Ježíš, On totiž vysvobodí Svůj lid z jeho hříchů." A čím? Milostí, jejímž zdrojem je tajemství vtělení, dovršené Ježíšovou obětí na oltáři a slavným zmrtvýchvstáním, které si obzvláště připomínáme v této velikonoční době. Sv. Josef slouží tajemství vtělení a to i tím, že nám zjednává milosti od svého Svěrence, který byl před zákonem považován za jeho syna. Tímto způsobem kromě Panny Marie nepomáhal a nepomáhá žádný světec Bohu tak bezprostředně ve vykupitelském díle.

POVZBUZENÍ: Bože, obětuji sebe a vše, co je mé, se sv. Josefem k Tvé oslavě a spáse lidstva.

Chci horlivě spolupracovat na vykupitelském díle modlitbou, prací, utrpením, přijímáním sv. svátostí a jakoukoliv jeho podporou.

MODLITBA

Sv. Josefe, Bůh tě vyvolil, abys po své nejsv. Snoubence Marii nejvíce přispěl k vykupitelskému dílu. V této vznešené a rozsáhlé činnosti nemáš sobě rovného. Ty jsi konal všechny tyto služby s velkou a nezištnou láskou k Ježíši Kristu. Bůh, jenž stvořil lidské srdce, může také dle libosti působit na jeho přeměnu. A jako když odevzdal Svou Matku sv. Janovi, aby o Ni pečoval, dal mu také zároveň synovské srdce, tak, když ustanovil tebe pěstounem Svého Syna, naplnil tvé srdce nejvroucnější láskou k Ježíškovi. Miloval jsi Ježíše upřímně a obětavě láskou mnohem něžnější a silnější než může být přirozená láska otcovská, sloužil jsi Mu s velkou nezištností, bez ohledu na sebe a za mnohých obtíží a obětí. Nepracoval jsi pro sebe, ale zdálo se, že jsi nástrojem jen pro jiné, a to nástrojem, jenž bývá odložen - zdánlivě bez uznání - vykonal-li svou službu. Neboť ses objevil v evangeliu s Ježíškem a s ním opět mizíš. Zakrýváš svým zdánlivě přirozeným otcovstvím, které se tak alespoň jevílo tvým současníkům, božství Ježíše Krista a zahaluješ toto Světlo světa, jehož lesk jakoby nebyl pro tebe. Je to zajisté povolání obdivuhodné, vznešené, božské, avšak lidské přirozenosti ne příliš vítané a milé. Jemu byl tvůj život zasvěcen přímo a celý. Tím více jsi však takto prospěl vykupitelskému dílu Božího Syna, Církvi sv. a tedy i nám všem, abychom podle tvého příkladu nezištně a s obětavou láskou lnuli k Ježíšovi a Jeho dílu a neváhali pro ně přinést i největší oběti, i když by nám z toho nekynula žádná pozemská sláva a odměna. Sv. Josefe, o toto šlechetné a vznešené smýšlení tě upřímně žádáme, vypros nám je. Amen.

Svatý Josefe, pěstoune Pána našeho Ježíše Krista a pravý snoubenče Panny Marie, oroduj za nás!

Třetí den

SV. JOSEF, zástupce nebeského Otce.

Nebeský Otec je vzor a původce veškerého otcovství na nebi i na zemi; a tak je každý lidský otec zástupcem a obrazem nebeského Otce. Sv. Josef však je jím způsobem zcela zvláštním v trojím směru: autoritou, čistotou a láskou.

Předně tedy autoritou; autorita, vážnost, je moc a právo řídit a poroučet, buď na základě původu života, buď pro nadřazené postavení. Toto právo odevzdal nebeský Otec sv. Josefovi, ne z toho důvodu, jako by byl sv. Josef Spasitelovým tělesným otcem, ale proto, že sňatkem s Marií se stal hlavou Sv. Rodiny a všechny údy v rodině jsou podle práva poddány hlavě. Nebeský Otec jej uznává za zákonitého otce Svého Syna, neboť Josef dává jeho Synu jméno, obětuje Ho v chrámě a udílí Mu rozkazy, týkající se rodiny. Spasitel a Maria spatřují v něm viditelného zástupce nebeského Otce, poslouchají ho a přijímají jeho ustanovení jako vůli nebeského Otce. Proto mohl božský Spasitel říci i vzhledem k sv. Josefu, co řekl vzhledem k svému nebeskému Otcovi: "Já činím vždy to, co se líbí Otcovi." Touto Spasitelovou dlouho trvající poslušností byl sv. Josef jako pěstoun zcela zvláštním způsobem poctěn a oslaven. Čím více a čím déle se Ježíš pokořoval, tím více byl sv. Josef vyznamenáván a povznášen.

Za druhé čistotou; nebeský Otec zplodil Syna od věčnosti v nekonečné svatosti a čistotě dokonalým poznáním Sebe sama. Sv. Josef jako Ježíšův pěstoun Mu sice nedal přirozený život, avšak pro panickou čistotu a spravedlnost, kterou Písmo sv. chválí, připodobňuje se co nejvíce

coby pěstoun čistotě a svatosti samotného nebeského Otce. Kromě toho mají oba jen jednoho a téhož Syna.

Za třetí je sv. Josef jako pěstoun co nejvíce podoben nebeskému Otcí. Ne přirozenost, ale láska učinila sv. Josefa Spasitelovým pěstounem. Myšlenky svého ducha milujeme jako své vlastnictví, ano jako sebe samé, protože nic není dokonaleji naším vlastnictvím, než naše myšlenky. Rovněž nebeský Otec miluje nekonečnou láskou svého Syna jako soupodstatný obraz Svě přirozenosti a plodí jej od věčnosti: "Ty jsi Můj Syn, Já jsem Tě dnes zplodil." Sv. Josef je hlasem lásky nebeského Otce, kterým On k Ježíšovi skrze něho, svého pozemského zástupce, mluvil. To všechno vyjadřuje stručně a vznešeně povolání a velikost sv. Josefa.

POVZBUZENÍ: Raduji se, sv. Josefe, z blahoskonnosti nebeského Otce, se kterou tě ustanovil Svým zástupcem pro Svého vtěleného Syna.

Sv. Josefe, vypros nám dětinnou důvěru a lásku nejen k nebeskému Otcí, ale i k těm, kdo Ho vůči nám skrze svou autoritu zastupují.

MODLITBA

Sv. Josefe, když tě Nebeský Otec ustanovil zákonitým pěstounem Svého vtěleného Syna, dal ti též srdce plné nebeské otcovské lásky. Tuto lásku jsi prokazoval Božímu Synu, dokud jsi mohl, nejen city a slovy, ale skutky, námahami a obětmi všeho druhu. Panická čistota nezmenšovala nijak tvou lásku, naopak, je-li nějaké srdce schopné a mocné lásky opravdu hrdinské, pak je to srdce čisté a panické, jež se nerozděleně a nerušeně vznáší k Bohu, svému nejvyššímu Dobru. Tato láska byla ve tvém srdci tak mocná, že - jak se má za to - tvůj život strávila. Ona byla pramenem tvé otcovské mysli a péče se všemi vlastnostmi, které ji zdobí. Evangelium nám hlásá tvou rozvahu a tvůj stálý klid ve všech úzkostech, tvou duchapřítomnost v rozrušujících událostech, tvou tichost a trpělivost v nepřijemných starostech, tvou obdivuhodnou prostotu, když jsi obdržel největší milosti a když jsi byl nade všechny vyznamenán, tvou neúnavnou lásku a vytrvalou statečnost, s kterou jsi plnil své povinnosti. Těmito líbeznými a vznešenými ctnostmi stal ses pravým obrazem nebeského Otce, jenž v Nejsvětější Trojici představuje božskou Prozřetelnost, která vlídně a mocně působí od jednoho konce světa i dějin druhému. Sv. Josefe, vypros nám všem tyto své krásné ctnosti, vypros je obzvláště těm, jimž nebeský Otec propůjčil právo a moc, aby je používali ve prospěch jiných, aby také ve Tvém duchu a podle Tvého způsobu zastávali svůj odpovědný úřad. Amen.

Svatý Josefe, dej, ať vedeme nevinný život, jenž by byl vždy bezpečný pod tvou ochranou!

Čtvrtý den

SV. JOSEF, věrný svědek pravdy.

Vykupitel světa se měl narodit zázračným způsobem z panny. "Hle, panna počne a porodí syna, a dá mu jméno Emanuel." Aby lidské pokolení bylo poučeno s naprostou jistotou, že tato Izaiášova předpověď se splnila, ustanovila Božská Prozřetelnost věrného a neúplatného svědka, který měl bdít v rozhodující době. Za tohoto svědka byl vyvolen sv. Josef, snoubenec Panny, o které prorok mluví. Když se Maria vrátila z tříměsíční návštěvy od Alžběty, objevilo se na ní zevně, co až dosud bedlivě tajila, že totiž mocí Ducha Svatého počala Božího Syna. Sv. Josef o tom pranic nevěděl, pozoroval však jen změnu na své Snoubence. Podle židovského mravu

byla se zasnoubením spojena všechna manželská práva, ale také všechny povinnosti. Proto bylo každé provinění proti zasnoubení hříchem cizoložství a také jako cizoložství trestáno. Kromě toho přikazoval zákon, že kdo se dozvěděl o takovém provinění, byl povinen je udat. Byla to hrozná rána pro sv. Josefa, jež hrozila úplně zničit jeho budoucí štěstí. Maria mlčela, ačkoliv také nesmírně trpěla. Slovo z jejich úst mohlo odstranit pochybnost, avšak ona je nepromluvila. Bůh seslal na Ni tuto zkoušku, a jen On Ji mohl z ní vysvobodit. Josef si neuměl vysvětlit to, co viděl, ale skutečnost si také nemohl zatajit. Neméně ho trápila nejistota, co má dělat. Ať sebe lépe bojoval proti každému podezření, jakýsi stín stále zůstával. Nevěděl, zda mu zákon dovoluje, aby tento stín před světem ukryl, anebo zda vůbec smí o něm mlčet. Tu nalézám konečně rozřešení v tom, že odevzdává všechno do rukou Božích. Je ochoten zřici se svého štěstí tím, že beze všeho zmizí. Nechce však také na Marii uvalit nebezpečí a vydat ji pomluvám. Proto si umiňuje, že Ji v tichosti propustí bez udání důvodu. Takto soudil Josef, muž dbalý zákona, muž nezištný a šetrný. Ví, co žádá jeho povinnost, stalo-li se bezpráví, a ačkoliv s velkou bolestí, přece je odhodlán splnit svou povinnost s největší šetrností, ale také s nezdolnou věrností. Josef ví tedy velmi dobře, že není přirozeným otcem Dítka své snoubenky. Přijímá-li však z rozkazu andělova Marii za svou manželku, zastává-li u jejího Dítěte úřad otce a dává-li mu z Božího rozkazu jméno Ježíš, pak je zcela jisté, že Maria se nestala obětí hříchu, ale že je a navždy zůstala neporušenou Pannou. Dítě v jejím lůně není plodem manželské nevěrnosti, ale dílem Ducha Sv., neboť Josef se své Snoubenky ani nedotkl. Pak se splnilo proctví: "Hle, panna počne a porodí syna." Syn Panny je skutečně přislíbený Emanuel, Bůh s námi, Ježíš Kristus, jenž vykoupí svět od jeho hříchů. Nebe to zjevilo sv. Josefovi a on je toho věrným a zcela spolehlivým svědkem před všemi lidmi.

POVZBUZENÍ: Nedám se nikdy a ničím odchýlit od pravdy.

Sv. Josefe, jako věrného svědka pravdy chci tě následovat i milosrdným jednáním.

MODLITBA

Věrný sv. Josefe! Tvá duševní úzkost měla sloužit Božské Prozřetelnosti, aby splnila Její plány, aby byl poctěn ten, kdo ji zakoušel, a aby byl spasen svět. Kéž bychom se i my podle tvého příkladu odevzdali do rukou Božích a uvědomili si, že kříž, jež Bůh na nás dopouští, snad skrze jiné, snad skrze ty, kdo jsou nám blízcí, má přispět k hojnému požehnání nám samým i ostatním, k jejich spáse a rozhodně ke cti Boží. Sv. Josefe, jsi nám příkladem, jak Spasitel všude, kam přichází, přináší s Sebou kříž. Co tě potkalo, bylo zajisté těžší, než si lze myslet. Proto také ona uklidňující slova andělova: "Josefe, synu Davidův, neboj se!" Avšak dáváš nám nejvzácnější příklad, jak si máme počínat i v nejtěžších křížích a nejbolestnějších dopuštěních Božích a projevuješ pravou hrdinnost. Především když trpíš, mlčíš a nepředbíháš Boha. Jsi spokojen svědectvím svého svědomí, odevzdáváš se úplně Božímu řízení a jsi ochoten jednat nebo ustát, trpět nebo se zřici, jak Bůh bude chtít. Jsi nám též vzorem, kam až je třeba brát ohled na jiné a kde již ne. Neuchyluješ se ani na vlas od své povinnosti, ale také ani o vlas nejdeš dále, než ti povinnost k jiným dává právo. Za nic na světě nechceš Boha urazit a poskvřnit své svědomí. Nedbáš stínu, jemuž se nelze ubránit, šetríš pověst své Snoubenky nejen tím, že mlčíš, ale také ve svých myšlenkách. Způsob, jakým pojímáš zákon o udání, svědčí o tom, že nikoho neodsuzuješ a ponecháváš raději všechen soud vševědoucímu Bohu. Jen to si nechceš vzít beze všeho na svědomí, abys byl zárukou před zákonem a před lidmi za všestrannou nevinnost v nepříjemné události, kterou lidský rozum nemůže proniknout. Proto chceš odejít, aniž bys podal vysvětlení. Sv. Josefe, vypros nám milost, abychom se za podobných okolností chovali podobně k Bohu, k svému svědomí a k bližnímu, zvláště abychom, když trpíme, mlčeli a aspoň bezdůvodně o bližním zle nesmyšleli. Pomáhej nám svou přímluvou, bychom byli věrní

a svědomití nejen v malých věcech, a takto se připravili na větší oběti, ale abychom vždy vydávali svědectví pravdě podle tvého příkladu i v nejosudnějších chvílích. Amen.

*Josefe, slaven buď zástupy na nebi,
Sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!*

Pátý den

SV. JOSEF, vzor víry

Bůh usiloval skrze patriarchy a proroky Starého Zákona hlavně o to, aby obzvláště v izraelském lidu byla zachována neporušená víra v jednoho Boha proti pohanskému mnohobožství a víra v přislíbeného Mesiáše. Mnozí úplně ztratili obojí a většina izraelského národa ne jednou v té víře pobloudila a byla za to od Boha potrestána i dlouholetým zajetím. Byli však také muži, patriarchové a proroci, kteří si tuto víru zachovali neporušenou i přes mnohá pokušení a protivenství a také jiné povzbuzovali svou pevností. K nim patří rovněž patriarcha všech patriarchů sv. Josef, pěstoun Ježíše Krista. Sv. Josef zůstal vždy věrný víře v jednoho Boha a ve Spasitele, a když se již Spasitel objevil, osvědčoval ji stále statečně za nesčetných obtíží. Tak viděl dítě v jesličkách a přece v Ně věřil jako Stvořitele vesmíru; viděl Je ležet na slámě a přece se Mu klaněl jako Bohu slávy; kolébal Je a choval na svých rukou a přece v Něm poznával svého Spasitele; utíkal s Ním do Egypta a přece se mu klaněl jako všemohoucímu Pánu, který mocí Své vůle řídí a zachovává svět a všechno v něm; vyučoval Ho práci a přece se Mu obdivoval jako neskonale Moudrosti a Tvůrci nebe i země. Sv. Josef projevoval tedy stále a pevně víru v Boha a v božství Dítěte, které mu bylo svěřeno.

POVZBUZENÍ: Bože, věřím všechno, co jsi zjevil a skrze Svou katolickou Církev nám o víře sděluješ, protože jsi neomylná pravda; věřím, že Ježíš je mým Spasitelem.

Sv. Josefe, vypros mi milost, abych na všechno hleděl očima víry; přimlouvej se za náš národ.

MODLITBA

Blahoslavený Josefe, muži víry a dědici víry všech patriarchů, vypros nám milostivě, bychom prospívali v božské ctnosti víry; neboť ona je počátek a základ nadpřirozeného života a bez ní se nelze Bohu líbit. Vypros nám víru živou, účinnou, rozdílenou ohněm Boží lásky, víru, jež se nedá zviklat žádnou nepříznivou událostí, víru, která zůstává pevnou ve všech zkouškách. Učiň, abychom nyní podle tvého příkladu žili z víry, svého ducha zcela odevzdali a podřídili službě Bohu a jednou v nebi s tebou tváří v tvář patřili na Boží velebnost a směli vstupovat do tajemství, kterým se na zemi můžeme jen kořit. Amen.

*Josefe, slaven buď zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!*

Šestý den

SV. JOSEF, vzor naděje.

Stejně jako víra tak i naděje byla pevně zakořeněna v srdci sv. Josefa. Již před Spasitelovým narozením očekával toužebně Jeho příchod. Očekával od Něho vysvobození, ne jako mnozí Izraelité, ze jha Římanů, nýbrž od hříchů a nepravostí, které všude zavládly v mravním a společenském životě. On toužil s prorokem Danielem po tom, "aby se skončilo přestoupení a hřích vzal konec, byla shlazena nepravost a přivedena věčná spravedlnost, a aby se naplnilo vidění i proroctví, a byl pomazán Svatý svatých." Tato naděje ho chránila též před urážkou Boha a povzbuzovala k bezúhonnému životu. Tuto naději ve Vykupitele a obrození v Něm neztratil ani tehdy, když se Spasitel narodil jako nepatrné dítě v chudobě, opuštěnosti a když již záhy byl pronásledován. Ano, ona neochabla ani tehdy, když viděl Ježíše po dlouhá léta konat práci, která, jak se zdálo, málo souvisela s Jeho vykupitelským úkolem, a rovněž, když odcházel ze světa, že Spasitelova díla téměř nic nespatoval. I v posledním okamžiku svého života pevně doufal, že se brzy shledá s Tím, v Něhož skládal všechnu svou naději, o Něž pečoval, Jehož službě se úplně věnoval, a Který byl očekáváním národů.

POVZBUZENÍ: Bože, doufám, že od Tebe obdržím věčnou blaženost i všechny prostředky k tomu, abych jí dosáhl, protože jsi všemohoucí, nejvyšší dobrotivý a věrný ve svých příslibech.

"V Tebe, Pane, důvěřuji, nebudu zahanben na věky."

MODLITBA

Sv. Josefe, dokonalý vzore naděje a důvěry v Boha, jak daleko jsem od smýšlení, které naplňovalo tvé srdce, plné důvěry! Každého dne nazývám Boha svým otcem a říkám, že v něho důvěřuji; ale, jak slabá je má naděje! Sebenepatrnější zkouška mne činí nedůvěřivým a sklíčeným, nestálým a bojácným. Nejlaskavější ochránče, jemuž Ježíš a Maria nic neodeprou, vypros mi pevnou naději v Boha s dokonalou oddaností, která dbá jen o to, aby Boha milovala a Jemu sloužila, a vše ostatní ponechává Jeho péči podle Spasitelových slov: "Hleďte nejprve království Boží a jeho spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno." Vypros mi pevnou naději, jíž nic neotřese, naději milující, která hýbá srdcem Božím a nutká Ho, aby nám pomohl, naději vítězí, která překonává pokušení a v hodině smrti se stává naší pevnou oporou a nejsladší útěchou. Amen.

Svatý Josefe, pěstoune Pána našeho Ježíše Krista a pravý snoubenče Panny Marie, oroduj za nás!

Sedmý den

SV. JOSEF, vzor lásky k Bohu.

Když nebeský Otec ustanovil sv. Josefa Svým zástupcem u Svého vtěleného Syna, naplnil jeho srdce vroucí a něžnou otcovskou láskou, aby Ho důstojně zastupoval. Nebeský Otec však miloval Svého Syna láskou nekonečnou; proto i láska sv. Josefa byla nesmírná. Jak se však rozhodnula tato otcovská láska sv. Josefa, když poprvé spatřil tvář Dítěte, díval se na Ně a poznával nadpřirozeným osvětlením „Jeho veškerou budoucí velikost a slávu.“ Dříve než Mu

jako pěstoun něco poroučel, klaněl se Mu s největší uctivostí a láskou jako Bohu, Spasiteli světa. Jeho srdce se rozplývalo radostí a vděčností, neboť byl od Boha vyvolen za Spasitelova otce, pěstouna, živitele a ochránce. Ale jak zároveň se pokládal za nehodného tak vznešeného úřadu! Trápilo a bolelo ho především, že vtělený Boží Syn přišel na svět v takové opuštěnosti a že mu tehdy nemohl poskytnout žádné pohodlí. Za to však se zasvětil tím ochotněji a úplně veškeré službě Dítěte. Božské Dítětko znalo jeho smýšlení a city a pomáhalo mu hojnými milostmi, aby věrně splnil své vznešené, avšak i těžké povolání. Ona láska, čistota a svatost, kterou byl obdařen při prvním pohledu a objetí Ježíška, vzrůstala každodenně, dokud jej smrt od svěřeného Dítěte neodloučila. Jakým žářem svaté lásky vznítalo se asi srdce sv. Josefa, když viděl, jak Pán mu slouží jako učedník a pomáhá při řemesle a ochotně činí, co mu přikazuje, a ve všem se k němu chová jako k otci! Jaké city naplňovaly jeho srdce, když Jej nosil v náručí a líbal, a když to roztomilé Děťátko objímalo a líbalo jej, když slyšel z úst Ježíškových slova života, když viděl příklad všech ctností, které toto božské Dítě konalo! Čím déle se s Ním stýkal, tím více poznával Jeho svatost, tím víc a vroucněji Je miloval. Láska, kterou sv. Josef Ježíška miloval, nebyla pouhá přirozená láska otcovská, ale zároveň i božská, neboť Ježíš je Bůh. Přirozená láska otcovská a láska božská se tu soustředily v jedno a na jednu osobu. Tato láska sv. Josefa k Ježíšovi byla obětavá, protože sv. Josef přinášel s největší ochotou všechny oběti, které Bůh od něho žádal.

POVZBUZENÍ: Miluji tě, Bože, z celého svého srdce a z celé své duše, ze vši své mysli a ze vši své síly nade všechno, protože jsi nejvyšší dobro.

Sv. Josefe, kéž miluji obětavě Ježíše, jak ty jsi Jej miloval, a zasvětim se zcela Jeho lásce!

MODLITBA

Sv. Josefe, nebeský Otec naplnil tvé srdce tak čistou, tak vroucí a tak pečlivou otcovskou láskou k Ježíši, jakou může mít jen ten, koho vyvolil zástupcem u Svého Syna. Jen pro Ježíše jsi žil, pracoval a až do únavy se namáhal. Vzpomínka i na tvůj úřad a pohled na Ježíše učinily ti každou oběť milou a snadnou. Serafe lásky, blažené jsou tvé ruce, které tak často nosily Boha nebes a země a oči, které na Něj ustavičně patřily! Avšak ještě blaženější je tvé panické srdce, které kromě Něj nic a nikoho jiného na světě tak nemilovalo. Vypros mně milost, abych i já Jej miloval z celého srdce a nade všechno a aby též mně každá oběť pro Ježíše byla sladká a snadná. Amen.

Svatý Josefe, vzore a ochránce ctitelů nejsvětějšího Srdce Ježíšova, oroduj za nás!

Osmý den

SV. JOSEF, vzor úcty k Marii.

Sv. Josef, uchvácen ctnostmi, jimiž viděl zářit Marii, byl k Ní proniknut nejhlubší úctou již dříve, než mu anděl zvěstoval veliké tajemství, které se stalo v Jejím neporušeném lůně působením Ducha Svatého. Způsob, jak šetrně se chová sv. Josef ke své Snoubence, svědčí, že měl nejen pevné přesvědčení o Její neporušené andělské čistotě, ale dokazuje i úctu, s jakou k Ní vzhlížel; vždyť se neodhodlal ani k otázce, na niž jako snoubenec měl jakés takés právo. Že jeho úcta k Marii vzrostla, když byl od anděla zasvěcen do tajemství, nelze pochybovat. Viděl v Marii matku Syna Božího a svou královnu a ctil Ji podle této Její vznešené důstojnosti.

Z této úcty prýštila pak jeho nejčistší a nejsvětější přichylnost k Marii jako jeho Snoubence, která ho povzbuzovala, aby jednal ve všem podle Jejího vznešeného příkladu a šel vždy k větší dokonalosti. Vědomí o Její mimořádném vyvolení pronikalo zároveň celou jeho mysl a veškeré jeho činy a projevovalo se upřímnou něžností, důvěrou, oddaností a obětavostí ve vztahu k vyvolené Snoubence. Neboť jen skrze Ni se mu dostalo štěstí a cti, že se stal Spasitelovým zákonitým pěstounem a vším tím, co z této důstojnosti plynulo. Ctil konečně Marii, aby projevil upřímnou vděčnost za účast ve vykupitelském díle, jíž se mu dostalo zasnoubením; mohl s Ní takto velmi účinně v tomto díle spolupůsobit.

POVZBUZENÍ: Sv. Josefe, spojuji se s tvými city úcty, něžnosti a vděčnosti k Marii a obětují je Marii skrze tebe.

Sv. Josefe, vypros mi úctu k Marii podle svého příkladu!

MODLITBA

Nejmilejší snoubenče Panny Marie, prosím tě dnes jen o jednu milost, ale se vši vroucností, jíž je schopno mé srdce, totiž o milost, abych něžně a obětavě uctíval Marii a od Ní byl milován. Čím je podobnější tato vznešená Panna Bohu, tím více potřebuji pomoci, abych k Ní lnul úctou, která by mne posvěcovala a Jí se líbila. Vypros mi takovou vroucí a něžnou úctu k Marii, z níž se rodí svatí a vyvolení Boží. Řekni Jí, aby z lásky k tobě mne přijala do počtu Svých věrných ctitelů a do Své mocné ochrany. Prosím tě o to pro tvou něžnou úctu, kterou jsi k Ní měl a pro tvé vroucí přání, aby byla vždy více a více ode všech křesťanů ctěna a milována. Amen.

Svatý Josefe, pěstoune našeho Pána Ježíše Krista a pravý snoubenče Panny Marie, oroduj za nás!

Devátý den

SV. JOSEF, vzor lásky k Marii.

Sv. Josef miloval nevýslovně svou snoubenku. Prameny této lásky prýštily z přirozenosti samé, zvláště ale z krásy nadpřirozené a z její nedostižné důstojnosti. Co se přirozené krásy týká, byla Maria nejspanilejší ze všech dcer, které kdy žily a budou žít. Nepoměrně vznešenější však byla Její nadpřirozená krása, kterou tvořily milost, nebeské dary a ctnosti; vždyť Maria byla pozdravena od anděla jako milosti plná, s Níž je Pán. Při zvěstování byla zastíněna Duchem Svatým a obdarována Jeho dary, jak se i vyjevilo při Její návštěvě u Alžběty. V životě byla nejpokornější, nejtíší, nejčistší, nejposlušnější a milovala Boha více, než Ho miluje kterýkoliv člověk nebo anděl. Pro sňatek s Marií dosáhl také Josef tak vznešeného postavení, které zaujímal. Kromě toho věděl sv. Josef z andělova zjevení, že Maria je vyvolena za Matku Boží. Tato okolnost povznesla jeho lásku k Ní až k nejvyššímu nadšení. Z těchto důvodů byla Maria hodna nejvznešenější lásky sv. Josefa, tak jako i Ona milovala sv. Josefa přede všemi tvory.

POVZBUZENÍ: Maria, po Bohu Tě miluji nejvíce a spojuji svou lásku k Tobě s láskou sv. Josefa.

Sv. Josefe, prosím tě alespoň o jiskřičku té lásky, kterou jsi miloval Marii.

MODLITBA

Sv. Josefe, ty jsi byl věrným milujícím druhem, ochráncem a těžitelem své Snoubenky. Její život měl být životem Matky Boží, Matky Spasitele, který nepřišel, aby zde vládl ve cti a radostech, ale aby vykoupil svět prací, utrpením a smrtí na kříži. Podle toho se také utvářel život tvé přesvaté Snoubenky a ty jsi jí v tom všestranně pomáhal a mocně podporoval a osvědčil svou lásku k ní. Tvá Svatá Rodina byla, i když ne v největší chudobě, ale v takové, že jste se oba museli velmi namáhat, abyste uživili sebe a Dítě. Právě pro toto Dítě jsi byl na cestách v nezáviděníhodných situacích, když jsi utíkal před mocnými pronásledovateli do cizí země. To vyžadovalo odhodlanou pomoc, vytrvalou opravdovost a nesmírnou zmužilost. To všechno ti ochotně poskytla tvá láska k Matce i Dítěti. Byl jsi jim průvodcem a vůdcem, oporou, záštitou a strážcem. Jako kdysi izraelský lid táhl pouští pod ochranou oblakového sloupu, podobně cestovala Maria s Dítětem z Betléma do Egypta i při jiných příležitostech, vedena a chráněna tvou věrnou stráží. Cítila se a opravdu byla pod tvou střežící láskou bezpečná. Po božském Dítěti miloval jsi Marii nejvíce. Ve společnosti tebe a Dítěte nezatoužila po předsíních Jeruzalémského chrámu, kde sama jako dítě a panna trávila své mládí a milovala Boha vznešenou láskou. Nyní měla nablízku více než archu úmluvy a víc než velekněze. Proto se odevzdala i s Dítětem tobě a tvému vedení s takovou nenuceností, přirozeností a dětinnou důvěrou, že mohla říci s chotí v Písni Šalamounově: "Pod stínem toho, kterého jsem žádala, seděla jsem." S tak něžnou a milující péčí bdělo tvé srdce nad Marií a Ježíškem! Sv. Josefe, tuto svou něžnou, vroucí, silnou a obětavou lásku, již jsi zde na zemi miloval Marii, daruj každému z nás: neboť ona ti nyní nestačí, v nebi byla dovršena a dovedena k plné dokonalosti, nás však v tomto pozemském putování svrchovaně oblaží. Amen.

Svatý Josefe, pěstoune našeho Pána Ježíše Krista a pravý snoubenče Panny Marie, oroduj za nás!

Desátý den

SV. JOSEF, vzor úcty k andělu strážnému.

Božská Prozřetelnost neřídila život sv. Josefa tak jako život ostatních lidí. Ne Duch Svatý svým vnuknutím, ale podle Písma sv. anděl mu poručil, když chtěl opustit Marii, aby tak nečinil, nýbrž s ní žil i v budoucnosti. Anděl mu nařídil, aby utekl před nástrahami Herodovými do Egypta, a poradil mu, aby na zpáteční cestě nechodil do Betléma nebo Jeruzaléma, kam se chtěl uchýlit, ale do Nazareta. A jak Písmo sv. zvláště podotýká, stalo se to skrze sny. Když Bůh dával ve Starém zákoně rozkazy skrze anděly, činíval to zpravidla, když lidé bděli. Proč dělá u sv. Josefa výjimku? Chtěl tím asi poukázat, jak je Josef úplně odevzdán do vůle Boží. Zjeví-li se anděl člověku ve stavu bdělosti a oznamuje nějaký Boží rozkaz, pak nemá takový člověk důvod, proč by odporoval. Zjeví-li se však ve snu, může se domnívat, že to byl snad klam, že se mu to jen zdálo, a proto se také právem může tázat, má-li rozkaz vykonat. Ale sv. Josef překonal tyto obtíže a s největší ochotou vyplnil každý rozkaz, který mu byl ve spánku udělen. Tím ukázal, jak velkou úctu má před andělem strážným a jak si váží jeho hlasu, a zároveň nás poučuje, jak si i my máme počínat, varuje-li nás anděl strážný před zlem nebo povzbuzuje-li nás k dobrému.

POVZBUZENÍ: Budu svého anděla strážného ctít a vážit si ho, dbát jeho vnuknutí a řídit se podle nich.

Sv. Josefe, vypros mi milost, abych dělal mému andělu strážnému vždy jen radost, jako jsi ty dělal vždy radost svému andělu strážnému.

MODLITBA

Bůh uvedl ve skutek plány Své neskonalé moudrosti a poslal k tobě, sv. Josefe, několikrát anděla, tehdy, když nestačily tvé přirozené síly. On k tobě mluvíval ve snech, což jsou situace, které vyžadují pevnou víru a důvěru. Vždycky jsi však hned a s největší ochotou vykonával jeho rozkazy. Bůh dal také mně anděla, aby mě řídil, chránil a povzbuzoval, když ochabuji na cestě spásy. Má mi také pomáhat, abych horlivě a obětavě sloužil Bohu. Vypros mně milost, abych měl k němu velkou úctu. Kéž mu ochotně vyhovím a zapřu svou vůli, uslyším-li jeho hlas, když mne varuje, abych od toho nebo onoho upustil! Kéž ho rád uposlechnu, kdykoliv mne bude povzbuzovat k dobrému: k modlitbě, lítosti, pokání, lásce k bližnímu, větší obětavosti k Bohu a k dokonalejšímu životu. Vypros mně milost, abych se z úcty k němu zřekl svého pohodlí a svých výhod, jako ty ses jich zřekl, abych se varoval všeho, co by ho uráželo, abych ho prosil o jeho ochranu a důvěřoval v ni, abych jej miloval, jak on miluje mne, a abych stále pamatoval na jeho přítomnost, jak on je vždy přítomen při mně. Pak vysvobodí anděl strážný ze všech nebezpečí duše i těla také mne, jako anděl Páně vysvobodil skrze tebe Dítě i jeho matku. Amen.

Svatý Josefe, dej, ať vedeme nevinný život, který by byl v každém čase bezpečný pod tvou ochranou!

Jedenáctý den

SV. JOSEF, vzor lásky k bližnímu.

Sv. Josef, protože hned zpočátku neznal tajemství vtělení Božího Syna a pozoroval změnu na své snoubence, mohl se cítit zklamán ve své důvěře a cti. Avšak přece jen byl prodchnut takovou úctou k Ní a tak pevně přesvědčen o Její svatosti a Jejím panenství, že nepochyboval o Její nevině. Mlčel, i když byl zarmoucen a ohromen. Ve své opravdu hrdinské šlechtnosti a z nejněžnějšího ohledu k Marii raději předpokládal, že se stalo něco zázračného, než aby se byl jen stínem nedůvěry dotkl Její čistoty. Také raději připustil, aby případné podezření z nevěrnosti padlo od lidí raději na něho, než na Ni. Sv. Josef se tu jeví jako anděl: úplně ovládá všechna duševní hnutí, nehněvá se, nemstí se, není ctižádostivý, ovládá sebe, je trpělivý, tichý, plný rozvahy, nebeské moudrosti a nejvznešenější spravedlnosti. A proto si nedovoluje nepříznivý úsudek o bližním, ani když na něm pozoruje něco zdánlivě zlého. Písmo sv. nazývá sv. Josefa při této události právem mužem spravedlivým. Toto jednání nám ukazuje, na jak vysokém stupni svatosti a dokonalosti byl již tehdy sv. Josef.

POVZBUZENÍ: Všecko cokoli chceš, aby ti činili lidé, i ty číň jim, co nechceš, ani ty jim nečíň; říd' se podle tohoto pravidla v myšlenkách, úsudcích, přáních, řeči a jednání. Jakýkoliv soud o druhém nech na Pánu Bohu, tobě nepřisluší, protože nevidíš do srdce a nemůžeš znát ani všechny okolnosti, i kdyby se ti zdálo, že je tomu naopak.

Říká se: "Kdo prokazuje bližnímu skutky lásky, půjčuje Pánu Bohu na úroky."

MODLITBA

Přemilý Spasitelův otče před lidmi a důstojný snoubenče Jeho božské Matky! Pro bolest, kterou jsi pocítil, když jsi chtěl propustit Marii, svou Snoubenku, a pro nebeskou radost, kterou oplývalo tvé srdce, když ti anděl odhalil tajemství, vypros mi dokonalou lásku k bližnímu. Pomáhej mi, abych se především neprovinil proti této lásce ani úsudkem ani řečí, nýbrž abych ji pěstoval podle učení sv. Pavla, který říká: "Láska vzdělává, je shovívavá, dobrotivá, nezávidí, nechlubí se, nenadýmá se, není ctižádostivá, nehledá svůj prospěch, neroztrpčuje se, nemyslí o zlém, neraduje se z nepravosti, ale raduje se s pravdou, všechno snáší, všemu věří, všeho se naděje, všechno přetrpí, láska nikdy nepřestává." Podporuj mne svou přímluvou, aby se i na mně splnila slova svatého apoštola Jakuba: "Ten, kdo nehřeší jazykem, je muž dokonalý, který moc držet na uzdě také celé své tělo".

*Josefe, slaven buď zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!*

Dvanáctý den

SV. JOSEF, vzor pravé zbožnosti.

Sv. Tomáš Akvinský učí, že pravá zbožnost není pouhé hnutí srdce nebo duchovní útěcha, ale trvalá ochota a odhodlanost dobře jednat, zachovávat Boží přikázání, Bohu věrně sloužit a též upřímně milovat své bližní, ať přátele nebo nepřátele. A velmi by se mýlil, kdo by se domníval, že je zbožný, ba že ve zbožnosti prospívá, když pouze odříkává různé modlitby, byť i častěji, zanedbává však práce svého stavu a povolání nebo je koná jen tak ledabyle, je při každém slově bližního netrpělivý a v křížích, které na něj Bůh sesílá, hned malomyslní. Zbožný se tedy oddává ochotně a s radostí službě Bohu a všemu dobrému a je za všech okolností ve shodě s vůlí Boží a plní ji. Tak se jevila zbožnost sv. Josefa v jeho soukromém životě, jak při zasnoubení s Pannou Marií, tak i jako hlavy Sv. Rodiny v nepříjemných situacích, např. při smutných okolnostech narození božského Spasitele, na cestě do Egypta a tamním pobytu, při návratu odtamtud a v Nazaretě, v jeho chudobě a rovněž když odcházel z tohoto světa. Vždy se úplně podrobil poznané vůli Boží a konal ji s největší ochotou. S dětinnou úctou zachovával Boží přikázání a se zbožnou myslí plnil své náboženské povinnosti, jako byla návštěva jeruzalémského chrámu o hlavních slavnostech a obvyklé domácí pobožnosti v izraelské rodině. Při tom všem si byl vědom, že je hlavou rodiny. Písmo sv. říká, že rodiče Ježíšovi chodívali každého roku na velikonoční slavnost, což ukazuje na život zbožnosti a modlitby, který se svou rodinou sv. Josef vedl.

POVZBUZENÍ: Volej často: "Buď vůle tvá, Pane, jako v nebi tak i na zemi" a jednej podle těch slov. Spoj se v plnění vůle Boží se Svatou Rodinou.

Sv. Josefe, pomáhej mi, abych byl zbožný podle tvého příkladu.

MODLITBA

Sv. Josefe, muži vpravdě zbožný, vypros mně a všem, které božská Prozřetelnost navštívila různými kříži, obtížemi, zkouškami, pokušeními a strastmi, milost, abychom se po tvém příkladu pokorně podrobili Božímu řízení; právě tehdy to bývá nejtěžší. Pomáhej nám také, abychom svědomitě zachovávali přikázání Boží a církevní, plnili vytrvale povinnosti svého

stavu a milovali bližního láskou sdílnou, trpělivou a upřímnou. Podporuj nás, abychom horlivě konali úkony, které jsou známkami anebo účinky pravé zbožnosti, jako je modlitba, vedená způsobem v katolické rodině a v Církvi obvyklým, a zvláště časté přijímání sv. svátostí, v nichž je pramen a síla pravé zbožnosti. S jakou vděčností a vroucností byl bys, sv. Josefe, přijímal nejsvětější Tělo svého Vykupitele, kdyby ti bylo bývalo dopřáno je denně svátostně přijímat, jak to mohla činit tvá Snoubenka po Ježíšově nanebevstoupení. Povzbuzuj nás svým svatým příkladem, abychom se ochotně a horlivě účastnili všeho, co podporuje Boží službu, službu našim bližním i všem potřebným a zájmy Církve, neboť prostřednictvím toho všeho se vyjevuje Boží vůle. Budeme-li takto pěstovat zbožnost, bude to zbožnost pravá, přispěje k blahu naší duše a bližních a k hojné oslavě Boží. Pak také nám bude pomáhat, abychom vždy dokonaleji podle tvého příkladu plnili vůli Boží a jí se podrobovali; neboť úplné podrobení se vůli Boží je základem Božího království v duši. Vždyť čím úplněji se svěříme ruce Boží, tím bezpečněji a k větší dokonalosti nás povede. Amen.

*Josefe, slaven buď zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebi!*

Třináctý den

SV. JOSEF, vzor a ochránce nevinnosti.

Zbožný katolický bohoslovec Gerson uvedl na kostnickém církevním sněmu: "Lze zbožně předpokládat, že sv. Josef byl posvěcen před svým narozením." Téhož názoru byli již někteří svatí Otcové a jsou i mnozí novější spisovatelé. Rozhodně tím netvrdíme, že byl jako Panna Maria uchráněn dědičného hříchu, ale jen, že před svým narozením byl posvěcen v lůně své matky podobně jako prorok Jeremiáš a sv. Jan Křtitel. Týž učenec se domnívá, že sv. Josef byl uchráněn milostí Boží tělesné žádostivosti, tak jako i jiní světcí obdrželi podobnou milost, ovšem až v krutém boji dobyli skvělého vítězství, jako např. sv. Tomáš Akvinský. Nebyl sice tak dokonalý, že by nemohl zhřešit proti čistotě, ale měl k ní takovou lásku, že se uchránil všeho pokušení a nebezpečí, aby ji pozbyl. Kromě toho zasvětil se sv. Josef, z vnuknutí Ducha Svátého, Bohu slibem ustavičného panictví, který do té doby neučinil nikdo jiný kromě Panny Marie. Sv. Petr Damianský říká: "Církev vždy věřila, že panenskou čistotu vždy zachovala netoliko Panna Maria, Matka Ježíšova, nýbrž i sv. Josef, jeho domnělý otec." S tím úplně souhlasí sv. Tomáš Akvinský, když podotýká, "že ani jinak tomu být nemohlo; neboť zvolil-li Ježíš Kristus panice sv. Jana Ev., aby mu s kříže svěřil Svou Matku, nemohl Ji nezvolit za Snoubenku jiného přechistého panice." I sv. František Sal. tvrdí, že "sv. Josef je co do čistoty povznesen nad anděly nejvyššího řádu." O jeho nevšední čistotě svědčí také slova anděla, který jej těšil: "Josefe, neboj se vzít Marii za svou manželku", jako by chtěl říci: je čistá jako ty. Sv. Josef měl být také strážcem Ježíše Krista, nevinnosti samé, a jeho přechisté panenské Matky, slibem panenství Bohu zasvěcené. Sv. Augustin se nerozpakuje přirovnat jeho panickou čistotu k panenské čistotě Královny nebes a země a nazvat je v té příčině sobě rovnými. Je tedy sv. Josef jako vzor a ochránce nevinnosti hoden naší úcty a důvěry.

POVZBUZENÍ: Sv. Josefe, tvé ochraně svěřuji s důvěrou svou čistotu.

Sv. Josefe, pomoz mi zachovat čistotu mého stavu a v ní prospívat.

MODLITBA

Panický sv. Josefe, vypros nám milost, abychom si zamilovali a měli vždy v nejvyšší úctě ctnost svatě čistoty, abychom ji každý ve svém stavu svědomitě zachovávali a bedlivě se vystříhali všeho, co ji poskvňuje, neboť čistota nás připodobňuje k nebeským duchům, zpřijemňuje již také pozemský život, dává nám předem okoušet božské slasti a rozkoše, řadí nás do počtu vyvolených miláčků Páně a zajišťuje zvláštní odměnu v nebeském království. "Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha" a "budou následovat Beránka, kamkoliv jde." Proto k tobě volám s dětinnou důvěrou: "Strážce a otče panických a panenských duší, sv. Josefe, jehož věrné ochraně byli svěřeni sama nevinnost, Kristus Ježíš a Panna panen, Maria; pro obě tyto nejdražší osoby, Ježíše a Marii prosím a zapřisahám tě, učni, abych byl uchráněn každé nečistoty a s neposkvřnou myslí, čistým srdcem a neporušeným tělem sloužil Ježíši a Marii vždy v dokonalé čistotě.

Svatý Josefe, dej, ať vedeme nevinný život, který by byl každém čase bezpečný pod tvou ochranou!

Čtrnáctý den

SV. JOSEF, vzor dokonalé pokory.

Sv. Josef, jak nám ukazuje Písmo sv., byl dokonale pokorný. Když se zjevil anděl a jako hlavě rodiny mu zvěstoval: "Vstaň a vezmi Dítě i jeho Matku a uteč do Egypta a buď tam, až ti řeknu, neboť Herodes bude hledat Dítě, aby Je zahubil", přijímá s nejhlubší pokorou rozkaz, jak dosvědčuje jeho jednání. Kolik cest konal již sv. Josef pro Spasitele - a zase má odcestovat! Utíkat s manželkou a s Dítětem. A co teprve utíkat do Egypta, do vzdálené a neznámé pohanské země...! A na jak dlouho? "Až ti řeknu." Bůh poslal anděla, aby chránil svůj lid před králem Senacheribem, a když Izraelité táhli pouští, poslal jim zázračný chléb a vodu; svému Synu však nijak nepomůže? Bez reptání přijímá sv. Josef andělov rozkaz a plní jej. Písmo sv. o tom uvádí: "Vstal, v noci vzal Dítě i jeho Matku a odešel do Egypta." O neklidu, úzkostlivosti, stesku není ani zmínky. Tak jedná sv. Josef, muž nejen poslušný, ale i pokorný a plný důvěry v Boha, opravdový muž podle Srdce Božího. Klidně vzbudil Marii i Dítě. Pohled na božské Dítě mluvil k němu dostatečně, aby pro Jeho záchranu přinesl jakoukoli oběť. Chce-li nebeský Otec, aby jeho Syn, Spasitel světa, již jako dítě byl nenáviděn, pronásledován, aby utíkal před Svým tvorem, a aby byl zachráněn jiným tvorem, Svým pěstounem, myslel si asi sv. Josef: cožpak to není dostatečný důvod, abych s úctou přijal Jeho vůli, všechno učinil, snášel a trpěl a tak splnil svůj úkol?

POVZBUZENÍ: Nevyhýbej se pokořením; děkuj za ně Bohu a modli se za ty, kdo ti je působí.

Sv. Josefe, nauč mě být tichým a pokorným!

MODLITBA

Sv. Josefe, Bůh tě ustanovil opatrovníkem nejdražších pokladů, když tě zvolil za pěstouna Svého Syna a za strážce Jeho přesvaté Matky. Vyznamenával tě andělskými vzkazy. Viděl jsi, jak vznešená Matka Boží a její božský Syn se ochotně podrobují tvým rozkazům. A při tom všem jsi zůstal nejvyš pokorný, i když jsi konal na rozkaz Boží věci, které lidským náklonostem nelichotily a které lidský rozum nechápal. Ani ses nechlubil svým vznešeným úřadem

a nepřipisoval jsi jej svým zásluhám, ale jedině neskonalému Božímu milosrdenství. Čím více tě Bůh povyšoval, tím jsi byl pokornější. Jak daleko jsem až dosud za tvým zářícím příkladem! Ty ses snažil žít ve skrytosti; božské dary, jimiž jsi byl ozdoben, ti sloužily jen k tomu, abys o sobě smýšlel co nejpokorněji, kdežto já toužívám po světské cti a slávě. Sv. Josefe, vzore dokonalé pokory, která je základem křesťanské dokonalosti, vypros mně milost, abych poznal sebe a sebou opovrhoval, jak toho zasluhuji, Bohu však se ve všem a vždy celým srdcem jako ty kořil a žádal jedině Jeho mít jako svědka všeho svého jednání a jedinou svou odměnou v čase i na věčnosti. Amen.

Svatý Josefe, pěstoune našeho Pána Ježíše Krista a pravý snoubenče Panny Marie, oroduj za nás!

Patnáctý den

SV. JOSEF, vzor hrdinné obětavosti.

Nikde nezazářila Abrahamova velikost v tak jasném světle, jako když v naprosté poslušnosti napřáhl nůž, aby zůstal Bohu věrným, když na něm žádal jeho jediného syna, kterého mu Sám daroval jako dědice Svých slavných příslibení, mezi nimiž bylo i ono, že rozmnoží potomstvo Abrahamovo jako hvězdy na nebi. Byla to oběť hrdinná; vždyť obětí jediného syna a dědice se zdála být pohřbena i daná příslibení. Avšak Abraham přece jen uvěřil Božímu slovu, a nebyl zklamán. Bůh potvrdil po této oběti slavně všechna dřívější příslibení, rozmnožil je a splnil. Nemenší zkoušce než Abraham byl podroben i sv. Josef a také neméně pevně než Abraham věří slovu Božímu. Abrahamovi rozkázal Bůh sám, aby přinesl bolestnou oběť. Sv. Josefu však přichystaly, jak se zdálo, hřích a vina jiných těžkou obětí, která ho měla připravit o to, co mu bylo na světě nejmilejší. Předkové sv. Josefa, lid a knížata, bývali často hodně lehkomyšní, povolovali opět a opět buď žádosti těla, nebo časným výhodám, které je odvrátily od Boha. Nezachovávali manželskou čistotu, ačkoliv přirozenost sama a zákon Boží to nebo ono omezovaly. Příklad máme i na králi Davidovi. Mimo to bylo málo těch, kteří neuctivali pohanské bůžky. Jen velké pohromy byly s to je na nějaký čas opět přivést k pravému Bohu. Kdykoli národ pro pozemské věci pohrdl Bohem, odňal mu Bůh všechnu pozemskou slávu, všechn blahobyť, ano i politickou svobodu, a učinil ho otrokem pohanů, s nimiž se tak často a rád spolčoval. Tak tomu ale nebylo u sv. Josefa. Pykal jaksi za jejich hříchy, když při trapném objevení stavu své Snoubenky měl volit, buď aby přinesl nejtěžší oběť, nebo aby porušil zákon, který chránil čistotu rodinných svazků. Na toto poslední však ani nemyslel. Byl odhodlán přinést každou oběť, i když by se tak měl zříci svého štěstí pro celý život. A v tom byl důstojným synem Abrahamovým a dědicem jeho poslušné obětavosti, kotvící ve víře a důvěře v Boha. Sv. Josef, muž spravedlivý, byl vzorem čistoty oproti tak mnohým předkům svého národa. Pro hříchy svých předků pociťoval Boží trest, kterým byl postižen jeho národ zároveň i s domem Davidovým: žil v poníženosti a chudobě, bez lesku a moci, a musel si prací svých rukou vydělávat chléb. Ale protože byl věrný Bohu, dostal v náhradu za pozemskou velikost svých předků nejvznešenější úřad, totiž aby byl mužem nejčistší Panny a živitelem Božího Syna, což byla nejvznešenější velikost a sláva, která byla příslibena Abrahamovi a Davidovi. Byl mužem Panny Marie, z Níž se narodil Ježíš Kristus, Vykupitel lidského pokolení. Sv. Josef by nikdy nebyl zaměnil bohatství Abrahamovo a slávu Davidovu za postavení, jež obdržel skrze Marii a Ježíše. Jeho lesk v království Kristově je zcela jiný než lesk jeho předků a nevybledne nikdy. Josef, chudý tesař, je zářícím příkladem, jak Bůh odměňuje obětavost, prýšící z poslušnosti, víry, bázně Boží a úplné oddanosti vůli Boží také za okolností navenek velmi

těžkých, bolestných a beznadějných, jaké byly ty Josefovy, když mu anděl řekl: "Josefe, synu Davidův, neboj se vzít Marii za svou manželku." Mnohonásobnou obětí, kterou Bůh od něho žádal, přináší sv. Josef ochotně a s věřící myslí v Boží slovo. Boží Prozřetelnost vyvolila sv. Josefa za nástroj k tomu, aby přinesl k oslavě Boží a pro blaho lidí obětí velkou a bolestnou, ale Bohu velmi milou.

POVZBUZENÍ: Ve všech dovolených věcech poslouchej kvůli Bohu své rodiče a představené.

Sv. Josefe, nauč mne zřít se své vůli a ve všem Ti být poslušným.

MODLITBA

Bože, ne bez důvodu posíláš kříže a žádáš různé oběti; neboť každý člověk je nástrojem ve Tvých rukou, aby uskutečňoval Tvé úmysly ve prospěch lidí, a příliš často bývá blaho jiných - zájem Kristův - v jeho rukou. Zda přijde blaho nebo zkáza, učinila jsi, věčná Moudrosti, jaksi závislým od toho, zda se dá věrně a ochotně upotřebit pro Tvůj cíl. Kdo nemá tuto obětavost jako sv. Josef, kdo nechce pro blaho jiných vzít na sebe starosti a námahy, není Krista hoděn. Čím větší utrpení a obětí, tím vyšší cíl, jež, neskonalá Dobrota, sleduješ. A čím důležitější postavení, náš Tvůrce, svěřil jsi člověku, čím blíže má být Tvému Synu, tím více musí zakusit kříž a obětí a jej pro jeho úkol připravit. Osvědčíme-li se v kříži a utrpení, umíme-li se v příhodné době obětovat, splní se Tvé záměry také na nás a skrze nás. Sv. Josefe, velice jsi trpěl i se svou přesvatou Snoubenkou Pannou Marií a trpěli jste nevinně, aby se splnilo velké mesiášské příslibení a tím, že jste trpěli, stali jste se prvními v království nebeském a uskutečnili plány Boží ve prospěch lidí a jejich spásy. Abraham "uvěřil očekávání v naději", přinesl žádanou obětí a dosáhl tím ospravedlnění a stal se otcem mnoha národů a věřících. Ty, sv. Josefe, obětoval jsi sebe sama na Boží rozkaz a byl jsi proto vyvolen k nejvyšší důstojnosti. Když jsi přinášel svou obětí, důvěřoval jsi jako Abraham Božímu slovu, a to ne nadarmo. Touto důvěrou jsi nejen neztratil své štěstí, jak se mohlo zdát, protože ve skutečnosti jsi je pro sebe založil a pojistil. Žádná žádost, která vás lákala a žádné utrpení, které vám hrozilo, nebylo sto, aby vás odvrátilo od cesty, kterou vám Bůh vykázal. Oba nám ukazujete pravou cestu k pravé velikosti u Boha, k velikosti v Jeho království, jehož nejjistěji dosáhneme, obětujeme-li se úplně pro Boha a pro Jeho zájmy. Bože, Ty Sám dostačuješ, abys člověka učinil šťastným, a kdo na úkor Tebe vyhledává své štěstí nebo výhody u lidí a věcí pozemských, brzy se přesvědčí, že sám se uvrhuje do neštěstí a škody. Kdo však jako sv. Josef se úplně odevzdává Tobě a jehož první a hlavní věcí je, aby se neprovinil proti Tvému zákonu a neposkrvnil se hříchem, tomu zůstáváš také Ty, Bože, věrný, jako jsi zůstal věrný Abrahamovi a sv. Josefovi. Sv. Josefe, nauč nás rozumět tomu, co hlásal Spasitel všem: "Hleďte nejprve království Boží a jeho spravedlnost a toto všecko vám bude přidáno." A dopustíš-li, Bože, ve své vševědoucí a vše řídící Prozřetelnosti, že musíme nevinně nést mnohé utrpení a že jsme zbaveni mnohých výhod vinou jiných, snad i blízkými svazky s námi spojených, pak se budeme varovat, abychom neměli osobní účast na této vině; potom jsi, Bože, jaksi naším dlužníkem, snášíme-li utrpení a nedostatek. Ty tento dluh bohatě zaplatíš, i když ne snad vždy tím, že odstraníš časné utrpení. Co místo toho dáváš, je mnohem vzácnější a cennější. Sv. Josefe, nauč nás následovat tvého příkladu obětavou poslušností, svědomitým varováním se hříchu, pevnou důvěrou ve slovo Boží a trpělivým nesením osudu, jež Bůh na nás dopustil, abychom si zjednali Boží zalíbení a pomáhali lidem ke spáse. Amen.

Josefe, slaven buď zástupy na nebi, sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!

Šestnáctý den

SV. JOSEF, vzor trpělivosti.

Bůh neušetřuje své nejvěrnější přátele těžkých křížů ani vnitřních a vnějších zkoušek. A proto neučinil výjimku ani v případě sv. Josefa. Pěstoun "Muže bolesti" musel snášet chudobu se všemi následky, musel strádat, měl často nedostatek, trpěl nepohodlí, musel se uskrovnit, přihodilo se mu nedorozumění, snad i příkoří, přišly bolesti a nepříjemná překvapení, musel sem tam cestovat a bydlet v cizině. Proto se vrchovatě na něm splnila slova Písma sv.: "Koho Bůh miluje, toho křížem navštěvuje." A on to všechno nesl s odevzdaností a mlčením. Podle vzoru Beránka Božího, kterého měl vychovat pro oběť na kříži, neotevřel svá ústa a nestěžoval si na své dlouhé a těžké utrpení. Svým smýšlením a životem ukázal, že porozuměl slovům, jež později hlásal jeho Svěřenec: "Svou trpělivostí zachráníte své duše."

POVZBUZENÍ: Ve všech obtížích, utrpeních a zkouškách vzývej s důvěrou nejsvětější jména: "Ježíši, Maria, Josefe, pomozte! ", a spoj se ve svém srdci s jejich smýšlením.

"Jen tolik, kolik Bůh rozhodne, ponese trpělivý, a potom se mu navrátí potěšení."

MODLITBA

Svatý Josefe, Bůh tě vyvolil k nejvznešenějšímu úřadu, jaký může být smrtelníku svěřen. Když jsi jej vykonával, dopustil na tebe mnohé a těžké zkoušky, které jsi vítězně přestál. Proto sis získal u Nejsvětější Trojice nesmírné zalíbení. Pokud mi to bude možné, chci si i já počínat tak jako ty. Proto, věrný zástupce nebeského Otce, který ti odevzdal všechnu moc nad Svým jednorozeným Synem, obětuj Mu mou paměť, aby s radostí stále na něho vzpomínala a touto vzpomínkou se víc a více posvěcovala. Otče vtěleného Božího Syna, kterého jsi vychovával a vedl, obětuj Mu můj rozum, aby jej osvěcoval Svým božským světlem. Muži podle Božího Srdce, který jsi věrně poslouchal vnuknutí Ducha Svatého, obětuj mu mou vůli, aby ji rozněcoval ohněm Své božské lásky. Pak vítězně obstojím, tak jako ty, ve všech svých křížích a zachovám potřebnou trpělivost. Amen.

*Josefe, slaven buď zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!*

Sedmnáctý den

SV. JOSEF, vzor chudoby ducha.

Když přišel božský Spasitel na tento svět, byla téměř všechna dřívější sláva Davidova rodu ta tam. Davidovi potomci se skrývali v zemi před zuřivým, krvelačným a žárlivým Herodem, žili v soukromí a zaměstnávali se zemědělstvím a řemeslem. Také sv. Josef, který pocházel z rodu Davidova, sdílel s ním jeho osud. Protože byl chudý, mohl Spasiteli poskytnout pouze chudobu a nízkost, které ho obě, jako rodné sestry, po celý život neopustily. Obě si však Mesiáš zvolil za svůj znak a přijal je do Svých vykupitelských myšlenek. Neboť to právě chtěl božský Vykupitel. Přišel z nebe, aby právě toto hledal. Proto vše zařídil tak, aby Davidova rodina, třeba jen z trestu za hříchy svých zástupců, postupně upadala do chudoby a nízkosti. Neboť Ježíš Kristus jako Bůh nepotřeboval ani bohatství ani čest ani nějakou jinou přirozenou pomoc k založení Božího království. Jako Bohočlověku, jako Vykupiteli od hříchu a jako zakladateli

pravého náboženství, jehož základem je pokora a chudoba ducha, staly se Mu zchudlost a nepatrnost Davidovy rodiny vhodnými nástroji pro Jeho království, a to tím více, že obojí bylo znamením, že se blíží Vykupitelův příchod. Ježíš se sbratřil s rodinou mnohem větší, než byla Davidova, totiž s chudými a nuznými lidmi, kteří pracují a zápolí o denní chléb. Josef tedy musel přijít chudý a ponížený, aby se tak stal pro Spasitele mužem vítaným a užitečným, vyvoleným z tisíců. Těmto úmyslům Prozřetelnosti se sv. Josef ochotně podrobil. A protože Boží plány a díla jsou vždy plna moudrosti a dokonalé přiměřenosti, učinila Boží Prozřetelnost sv. Josefa, i co se týká vnitřního smýšlení, dokonalým nástrojem, že byl nejen navenek chudý, ale byl i v srdci chudý duchem, prostý vši nezřízené náklonnosti ke stvořeným věcem. Po Matce Boží byl obdařen největší svatostí, která příslušela jeho výjimečnému úřadu.

POVZBUZENÍ: Nebaž po pozemských dobrech nezřízeně a nelpi na nich. Jsi-li chudý, raduj se z toho; nelichoť nikomu bohatému a nepohrdej žádným chudým.

Sv. Josefe, pomáhej mi, abych byl chudý duchem podle tvého příkladu.

MODLITBA

Sv. Josefe! Bůh chtěl ve prospěch Svého vykupitelského díla, abys byl po celý svůj život chudým. Chudoba může mnohdy velmi tížit, a proto mluvíme o kříži chudoby. Tys tento kříž nesl pokorně a obětavě pro Spasitele, dokud jsi žil. Jak krásný příklad jsi dal bohatým svou láskou k chudobě a trpělivostí, s jakou jsi ji snášel! Také ses odloučil ve svém srdci ode všeho, co svět miluje a po čem neúnavně touží. Nelpěl jsi na žádné ze stvořených věci, neboť jsi dobře rozeznával jejich cenu, že jsou to jen prostředky k věčné blaženosti, nejsou však blažeností samou, jak si mnozí myslí. Proto jsi pohrdal časnými věcmi a zamiloval sis chudobu. Věděl jsi dobře, že chudoba osvobozuje od mnohých hříchů a nepravostí, od marnivých a nicotných starostí, že sblížuje s Bohem, že získává hojnou Boží lásku a vede k ctnostnému životu. Pro tuto svou dokonalou chudobu ducha tě prosím, nedopusť, abych stvořené věci pokládal za své vlastnictví, ale za statky od Boha mi svěřené, z nichž budu jednou vydávat přísný počet. Nauč mne, abych všechny věci moudře užíval k oslavě Boží, blahu bližního a spáse své duše. Vypros mi milost, abych k statkům pozemským nezřízeně nelnul, ale abych jedině v Bohu hledal a nalézal své bohatství, svou lásku, svou rozkoš, svůj pokoj a veškerou svou blaženost. Vypros mi světlo, abych jasně poznal, že jen pokorná chudoba ducha mne může přiblížit k Bohu a Boha ke mně. Amen.

Svatý Josefe, dej, ať vedeme nevinný život, jenž by byl v každém čase bezpečný pod tvou ochranou!

Osmnáctý den

SV. JOSEF, vzor mlčenlivosti.

Písmo sv. nám nezaznamenalo ani jedno slovo, které by sv. Josef promluvil. Uvádí ho jako chudého, spravedlivého tesaře, který vždy pokorně plní Boží vůli a pak mizí ze scény dějin, ani nevíme kdy a jak. Sv. Josef mlčí, když je v pochybnostech, mlčí, když s ním mluví anděl, mlčí, když římský císař vydává nepřijemný rozkaz týkající se sčítání lidu, mlčí, když má konat obtížnou cestu do Egypta, když se dostavují nepřijemnosti rozmanitého druhu, nepromluví ani slovo, nýbrž jen jedná. Nesmíme z toho soudit, že by vůbec nemluvil, ale že byl v řeči velmi

opatrný, že nemluvil zbytečně a že miloval mlčení. Proto mu Pán Bůh svěřil nejdražší poklad, Svého Syna; kdyby byl býval neopatrný v řeči, mohl jediným slovem tajemství vtělení velmi poškodit. Z jeho mlčení usuzujeme také na jeho poslušnost; nenamítal ani slovo proti andělovým rozkazům, protože kdyby učinil sebemenší poznámku k jeho rozkazům, mohli bychom pochybovat, zda se zcela podrobil Boží vůli; on je ale splnil s největší ochotou. Z jeho mlčení můžeme také soudit o jeho pokoře, neboť jediné slovo v případech, o nichž se zmiňuje evangelium, mohlo předčasně prozradit jeho poměr k Bohu, k Ježíši a Marii a povznést ho tak v očích lidí; sv. Josef však místo toho rouškou mlčenlivosti přikrývá sebe sama.

POVZBUZENÍ: Mlč, když se ti něco vytýká anebo něco nemilého nařizuje; mlč v utrpení a nechtěj v ostatních vzbudit soucit s tebou - uč se v tomto ze životů svatých.

Sv. Josefe, nauč mne býti mlčenlivým podle tvého příkladu. Kéž by všichni uměli mlčet, kdy mají mlčet. Oč méně by pak bylo na světě hříchů, rozbrojů a neoprávněných soudů.

MODLITBA

Sv. Josefe, vzore moudré mlčenlivosti, nauč mne mluvit v pravý čas a na pravém místě. Byl jsi na světě neznámý a nepovšimnut jsi odešel ze světa. Jaké je to poučení pro mne, když tak často toužím po tom, abych se vynášel a vzbuzoval pozornost! Znič v mém srdci sebelásku a pýchu a povzbuď mě v růstu v upřímné pokoře. Podporuj mne, abych miloval mlčení a zbožnou samotu, abych byl spokojen i tehdy, když na mne ostatní zapomínají, zneuznávají mé snahy nebo mnou opovrhují. Nauč mne mlčet, když to vyžaduje povinnost, slušnost nebo láska k bližnímu. Nauč mne, abych to, co mi bylo s důvěrou svěřeno, neříkal jiným bez svolení těch, kteří mě pociťovali svou důvěrou, abych čest svých bližních nezlehčoval mluvením o jejich chybách a poklescích, abych mlčel, kdykoli by moje řeč mohla urazit Boha nebo bližního a nějakým způsobem poskvřnit mé svědomí, abych mlčel, mluví-li se o věcech, které dobře neznám nebo jim nerozumím. Zvláště mi ale pomáhej, abych mlčel, když přijdou utrpení a nepříjemnosti - tak jak to vidím u tebe, a abych považoval pokoření a kříž Ježíše Krista za nejvzácnější dědictví na světě a nemoudrými řečmi nebo stěžováním si se nepřipravil o jeho cenu. Vypros mi milost, abych uměl mluvit jen v pravý a příhodný čas, jindy pak abych dokázal mlčet. Amen.

*Josefe, slaven buď zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!*

Devatenáctý den

SV. JOSEF, vzor skrytého života.

Sv. Josefa nazývají nejskrytějším světce a neprávem. Jeho vnější život je neznámý, a co o něm víme, jsou věci zcela obyčejné. O počátcích jeho života nevíme nic. V jasných obrysech se objevuje teprve s příchodem Páně. Vznešená rodina Davidova, z níž pocházel, byla v té době v zemi bez významu. Většina jeho života uplynula v nepatrném městečku Nazaretě, o kterém kolovalo rčení: "cožpak může z Nazareta vzejít něco dobrého?" Zdá se, že ani tam sv. Josef nezastával žádnou významnou úlohu. Byl pouze tesařem. Vnitřní život, v němž byl sv. Josef opravdu veliký, byl zcela nenápadný. Jeho úřad jako ochránce a zákonitého otce Ježíše Krista vyžadoval největší skrytost. Tento úřad je sice sám o sobě velice vznešený, ale podle Božího rozhodnutí musel být po jistou dobu utajen. Na proroky, apoštoly a mučedníky, kteří hlásali

božství Ježíšovo, padala také část Jeho slávy. Ale sv. Josef svým úřadem právě zakrýval, zastíňoval toto božství. Byl jakýmsi stínem nebeského Otce nejen jakožto jeho viditelný zástupce vůči Ježíšovi, ale také že rouškou přirozeného otcovství přikrýval Božství Synovo. Stín však nejen bez hluku prochází, nýbrž zahaluje též vše, nač přijde a co se k němu přiblíží. Tak i sv. Josef zastřel nejen Božství Ježíšovo, ale i panenství a božské mateřství své vznešené snoubenky Marie. Tomuto zvláštnímu povolání, aby přikryl vše, co Bůh chtěl, oddal se sv. Josef celým srdcem a nezapřel ho po celý život. Chce být a zůstat skrytý. Když nastala pro Ježíše slavnější doba po jeho zmrtvýchvstání, již nežil. A také když se již křesťanství rozmáhalo, zůstal sv. Josef podle řízení Božího dlouhou dobu skryt. Až konečně po mnohých stoletích je v celé Církvi všeobecně a slavně uctíván a tak svým způsobem i částečně odměněn za oběť, kterou přinesl nejen pro Ježíše, ale pro celé lidstvo.

POVZBUZENÍ: Varuj se všeho nápadného ve své řeči, ve svém jednání, oblékání, způsobu života.

Sv. Josefe, vypros mi milost, abych byl spokojen, dostane-li se mi tvého údělu.

MODLITBA

Božská Prozřetelnost ti přisoudila, sv. Josefe, obdivuhodné, ale mimořádné povolání, totiž abys byl stínem, abys zastíňoval sebe a všechno kolem sebe. Tedy především svou vlastní zkušenost a důstojnost, potom abys zastíňoval velké věci, které Bůh učinil tvé přesvaté snoubence, a konečně, abys zastíňoval samého Boha, dokud to vyžadoval Boží plán. Protože jsi byl skutečně pokorný, podrobil ses ochotně tomuto Božímú úmyslu, přijal jsi jej za svůj a byl jsi šťastný, že jsi mohl svou skrytostí přispěti k ochraně své snoubenky a jejího Dítěte. Tak jen tím slavněji zazářila vznešenost a velikost obou a teprve mnohem později i tvá. Pro tuto svou skrytost, ve které ses dokonale shodl s Boží vůlí, vypros nám milost, abychom se co nejdokonaleji podrobili Božímú záměrům, které se týkají jak naší osoby a našich záležitostí, tak i osudů Církve sv., i když jsou nám skryty a vedou nás cestami, kterým hned nerozumíme, a vyžadují oběti, které naší přirozenosti jsou nemilé a nepříjemné. Tvůj skrytý život ať nás povzbuzuje a posiluje, kdybychom upadli v zapomenutí, jakoby nás ani nebylo, ačkoliv jsme svědomitě plnili své povinnosti, přinesli značné oběti pro dobrou věc a v ničem nehledali ani sebe ani vlastní prospěch. Taková zkouška velmi bolívá. Tehdy, sv. Josefe, nás posiluj svým příkladem a svou mocnou přímluvou, abychom se takto svou bolestnou, ale pokornou skrytostí očistili, utvrdili se v nezištnosti, posvětili se ve svém smýšlení a přispěli, jak nám to jen bude možné, k tomu, aby se uskutečnily Boží úmysly - k Jeho slávě a všeobecnému dobru. Amen.

*Josefe, slaven buď zástupy na nebi,
Sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!*

Dvacátý den

SV. JOSEF, vzor pracovitosti.

Člověk se skládá z těla a z duše a proto je jeho činnost tělesná a duševní, vnější a vnitřní. Lidský život není ani pouze vnější ani pouze vnitřní, nýbrž smíšený. Kromě toho žije ve společnosti a ve styku s jinými lidmi. Tak byl i život sv. Josefa vnější a vnitřní. Sv. Josef nebyl poustevníkem; žil ve stálém styku se svou rodinou, jejíž byl hlavou, zaopatřovatelem a ochráncem. Byl také ve styku se svými spoluobčany, mezi kterými bydlel a provozoval své

řemeslo. A také četné cesty, které musel uskutečnit, jej přivedly do styku s mnoha cizími lidmi. Sv. Josef byl muž práce, a to hmotné, ruční práce, protože prací svých rukou musel živit sebe a svou rodinu. I o něm měla platnost slova Hospodina k Adamovi: "V potu své tváře budeš jíst chléb." Vnější život sv. Josefa byl spořádaný a dokonalý. Pohnutka, z které pracoval, byla svatá. Pracoval z lásky k Bohu, aby splnil Jeho vůli, aby učinil zadosť svým povinnostem jako pěstoun Syna Božího a manžel Jeho přesvaté Matky, aby prospěl bližním a mohl je podporovat. Neřídil se při práci chutí nebo nechutí ani jakýmkoliv nezřízenými náklonnostmi. Také nehledal v práci potěšení pro své smysly. Vnější život sv. Josefa byl spořádaný a dokonalý i způsobem, jaký při práci zachovával. Neztrácel se ve vnějších věcech v takové míře, aby tím trpěla péče o nitro, pozornost ke svědomí a spojení s Bohem. Jeho vnější jednání vycházelo z vnitřního ducha, který provázel jeho činnost myšlenkou na Boha a láskou k Němu. Každý skutek a každé dílo měly takto celou cenu nejvznešenější ctnosti. Vnějšek nebyl u sv. Josefa na úkor vnitřku. Naopak vnitřní život mohutněl obtížemi, nepříjemnostmi a obětmi, které byly spojeny s jeho prací, a stával se krásnějším nesčetnými zásluhami, vzletem lásky k Bohu a útěchou, že své bližní učinil šťastnými. Při práci se neroztrpčoval, nepronášel urážlivá nebo hrubá slova.

POVZBUZENÍ: Budu své práce konat z nadpřirozeného úmyslu a dokonalým způsobem.

Sv. Josefe, buď mi vzorem v práci!

MODLITBA

Slavný sv. Josefe, vzore všech, jimž je na zemi práce údělem, vypros mně milost pracovat s kající myslí, totiž abych se prací kál za své hříchy, a pracoval svědomitě, abych dával přednost plnění povinností před svými přirozenými náklonnostmi a přáními; abych pracoval se srdcem vděčným a radostným a pokládal si za čest, že mohu vlohy, který mi Bůh daroval, svou prací uplatňovat a dále je rozvíjet; abych pracoval s řádem a klidem, s mírností a trpělivostí, a nelekal se únavy nebo obtíží; zvláště pak, abych pracoval s čistým úmyslem a sebezáporem, a měl stále před očima smrt a byl si vědom toho, že budu muset složit počet z času, který jsem promarnil, z vloh, které jsem neupotřebil, z dobra, které jsem opominul, stejně jako z ješitné samolibosti nad úspěchem, která je tolik na úkor cti a chvále Boží. Všechno pro Ježíše, všechno pro Marii, všechno podle tvého příkladu svatý patriarcho Josefe! To bude mé heslo v životě i ve smrti. Amen.

*Josefe, slaven buď zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!*

Jedenadvacátý den

SV. JOSEF, vzor a patron vnitřního života.

V betlémské skrýši, v níž se narodil Spasitel světa, začal sv. Josef nový způsob života. Tam bylo navázáno nejtěsnější spojení s Nejsvětější Trojicí. Tam se stal strážcem nejdražších pokladů věčného Otce a Ducha Svatého a otcem Syna Božího. Proto se i jeho život soustředil co nejmocněji do jeho nitra, do jeho srdce. Takový život vyžadovalo i jeho povolání, aby totiž byl bezpečným úkrytem a ochráncem skrytého života Ježíšova; jím však mohl být pouze světec, který pěstoval hluboký vnitřní život. Tento vnitřní život je lepší stránka lidského života; činí jej vyšším a vznešenějším, než podle zevnějšku lze soudit; je účastí naší duše, podle její nadpřirozené stránky, na našem vnějším konání. Je to život člověka od Boha, pro Boha

a v Bohu. Záleží především v čistotě srdce, a to co nejdokonalejší, která vyžaduje, abychom se varovali nejen hříchů těžkých a dobrovolných lehkých, ale i dobrovolných poklesků a náklonnosti k stvořeným věcem. Proto máme mít přiměřenou pozornost a opatrnost, aby se naše srdce neposkvrnilo nějakou vědomou přichylností ke stvoření i sebe nepatrnějšímu. Dále záleží v bedlivé snaze, abychom nadpřirozeným úmyslem učinili z vnějšího jednání nadpřirozenou ctnost a skutky záslužné před Bohem. A konečně záleží v horlivé péči, abychom se obzvláště v určitých dobách spojovali přímo s Bohem modlitbou, ano, abychom byli s ním stále ve spojení a dbali Božích vnuknutí. V tom trojím záležel také vnitřní život sv. Josefa. A byl velmi vznešený. Neboť jestliže Bůh učinil Marii milosti plnou, aby byla důstojnou Matkou Boží, obdržel zcela jistě i sv. Josef pro svůj úřad, který se poněkud přibližoval jejímu postavení, přiměřenou míru milosti, která byla základem pro jeho vnitřní život. Čím skromnější byl život vnější, tím hojněji se hromadil vnitřní poklad milosti. Jej podporovaly co nejvydatněji i životní poměry sv. Josefa, neboť stále mohl hledět na Spasitele, na Matku Boží a důvěrně se s nimi setkávat. Jako měsíc zastře mrak, jež prozařuje svým světlem, podobně i sv. Josef, který úplně vstoupil do hlubokého spojení s Bohem, ve svém nitru zářil zcela jasem Božím. Je vůdcem duší všech, kdo touží po dokonalosti, a zároveň i vzorem a ochráncem těch, kdo si jako řeholníci nebo řeholnice zvolili dokonalost za životní cíl.

POVZBUZENÍ: Usiluj alespoň pro dnešek o stálé, hluboké spojení s Bohem.

Sv. Josefe, nauč mne stále se stýkat s Bohem.

MODLITBA

Jak čisté byly, sv. Josefe, tvé myšlenky, úmysly a žádosti, když jsi pozoroval Spasitele, a zároveň stále jako anděl jsi stál a pohyboval se před tváří Nejsvětější Trojice! Jak velká byla usebranost tvé mysli při všem vnějším konání, protože celý tvůj život a tvé působení bylo přímou a opravdovou službou Boží, a bylo zasvěceno velebení nejvyšších božských myšlenek a nejsvětějších plánů. Jak velká byla tvá láska, která naplňovala tvé srdce, když vše, co se kolem tebe dalo, cos viděl a slyšel, byla podivuhodná tajemství lásky Boží, neslýchané milosti, zjevení moudrosti a krásy Boží samé! Pro tento svůj vnitřní život, sv. Josefe, jsi vůní, kterou všichni pociťují, kdo se k tobě přibližují. Tento vnitřní život je tvou vlastní velikostí. Bez něho bys byl skutečně jen prázdným stínem, ničím před lidmi a také ničím před Bohem. Jím však máš účast na samé velikosti Boží. Jím máme i my mít účast na Bohu, neboť je podstatně životem od Boha, pro Boha a v Bohu. V něm je čistota, protože je pro častý styk s Bohem zrcadlem vší čistoty. V něm je bohatství, poněvadž vše, co činíme, koná se pro Boha a stává se drahokamem pro věčnost. V něm je síla pro milost, která prýští ze spojení s Bohem; tato síla překonává pak všechna nebezpečí a všechny obtíže vnějšího života, neboť "všechno mohu v tom, který mi dává sílu". Bez cvičení tohoto vnitřního života, aspoň v jisté míře, zůstává i sebe skrytější život jenom vnějším a málo ceněným pro věčnost. Tobě se, sv. Josefe, svěřujeme jako vůdci, abychom tomuto vnitřnímu životu rozuměli a bedlivě si ho hleděli. Lepšího vůdce do této zaslíbené země vnitřního života nenajdeme. Zvláštností tvé svatosti, sv. Josefe, a zároveň velkou odměnou za tvé zásluhy o Ježíšovo mládí je, že jsi tak velmi mocným přímluvcem v blaženého království Božím. Pěstovane Ježíšův, pro tvou blaženost, kterou ti skýtalo spojení s Bohem již na této zemi, uveď nás do tajů vnitřního života, který je neuhasitelnou touhou duší usilujících o dokonalost. Buď nám všem vůdcem, vzorem a patronem. Amen.

Svatý Josefe, dej, ať vedeme nevinný život, který by byl každý čas bezpečný pod tvou ochranou!

Dvaadvacátý den

SV. JOSEF, patron dobré volby.

Sv. Josef měl jako zákonitý otec Ježíšův a jako hlava Sv. Rodiny dvojí důležité povolání, začít totiž s vykoupením světa a připravit toto vykoupení tím, že uvedl Bohočlověka Ježíše Krista do lidské společnosti, vychoval ho a řídil v jeho mládí. Sv. Josef byl v tomto směru nástrojem Ducha Svatého. Duch Svatý řídil, sv. Josef poslouchal a vykonával. V životě sv. Josefa nalézáme dva druhy okolností, ve kterých nám jeho chování může být vzorem. Někdy od nás Bůh něco chce, avšak neprojeví Sám zřetelně Svou vůli, ale nechá nás volit. Takovou okolností bylo pro sv. Josefa jeho zasnoubení, obava uvést Marii jako manželku do domu a rozpačitost při návratu z Egypta, kdy kolísal, má-li jít do Betléma či do Nazareta. V takových okolnostech nezbyvá nám nic jiného, než abychom se poradili buď s lidmi, nebo s vlastní moudrostí a svědomitostí, anebo abychom se snažili poznat vůli Boží z uspořádání vnějších poměrů. Tak si počínal sv. Josef v uvedených případech. K zasnoubení s Marií se asi odhodlal na radu kněží a hlav rodin. Co se týkalo panenství jeho Snoubenky, tázal se svého svědomí a svého šlechetného srdce, a nedbal hlasu vášně, až mu Bůh sám skrze anděla zjevil Svou vůli. A co se pobytu Sv. Rodiny týkalo, rozhodla jeho zkušenost a moudrost, poněvadž Archelaus byl stejně nespolehlivý jako jeho otec Herodes. Toto rozhodnutí potvrdil pak také Bůh. Jindy zase Bůh něco chce, svou vůli jasně projeví, avšak ponechá nám, abychom volili prostředky a použili je. V takovém případě se má člověk podrobit s plnou důvěrou vůli Boží a uskutečnit ji; má zapudit každou jinou náklonnost, stejně i bázeň a nestálost. Tak přikázal Bůh sv. Josefu, aby s Dítěm utekl do Egypta. Cíl byl jasný, prostředky a způsob útěku musel sv. Josef volit sám. Sv. Josef vykonal rozkaz Boží s rozhodností, zmužilostí a vytrvalostí. Sv. Josef je jakoby od Boha ustanoven a zvolen za patrona při každé obtížné volbě, která je důležitá a rozhodující pro celý život, jako je stav manželský, kněžský, řeholní, to nebo ono povolání, a vůbec v důležitých a nesnadných záležitostech.

POVZBUZENÍ: V důležitých záležitostech budu jednat podle příkladu sv. Josefa s rozvahou a důvěrou v Boha.

Sv. Josefe, nauč mne, abych si ve všem počínal moudře!

MODLITBA

Sv. Josefe, jak ochotně jsi poslouchal vedení Ducha Svatého, když Jeho jemný pokyn tě zanesl z jednoho dílu světa do jiného! Vypros nám milost, abychom si počínali podobně, jako ty, když jde o nějakou důležitou věc, o vážné a dalekosáhlé rozhodnutí. Kéž nazapomínáme na Ducha Svatého, jenž je původcem správné cesty k cíli, jehož tvorové musí uposlechnout, chtějí-li šťastně dosáhnout svého určení. Duch Svatý je stvořil Svou moudrostí, On je řídí a vede k cíli Svou prozřetelností a dává každému schopnosti, které má svými silami rozvinout a tím dosáhnout svého cíle. Vypros nám světlo, abychom byli přesvědčeni, že od Ducha Svatého pochází každý úrad, každé povolání a že jen s jeho pomocí můžeme splnit všechny povinnosti svého stavu. Proto se k tobě obracíme, sv. Josefe, s důvěrou o pomoc a chceme se řídit tvým příkladem. O tobě totiž mnohem více než o Josefu egyptském platí slova Písma sv.: "Zda-li budeme moci najít takového muže, který by byl plný Ducha Božího? Bude někdo moudřejší?" Neboť sídlíš u svého Syna a čteš v zrcadle moudrosti Boží, jaké úmysly má Pán Bůh s námi a co je pro nás dobré. Sv. Josefe, pro úzkosti tvého života, které jsi často zakoušel, prosíme tě o pomoc ve všech důležitých záležitostech. Kéž se nám s tvou pomocí zdaří! Amen.

Třiadvacátý den

SV. JOSEF,
vzor vytrvalosti v dobrém.

Když Bůh vyvolil sv. Josefa za snoubence Panny Marie a pěstouna Ježíše Krista, byl sv. Josef jistě velmi dokonalý a svatý. Neboť k tomuto dvojímu důležitému úřadu se hodil jen muž zcela nezištný, obětavý, milující práci a utrpení, muž čistý a cudný, muž modlitby a něžného spojení s Bohem. Jak se však rozmnožily jeho vznešené ctnosti ve stálé společnosti se Synem Božím a s Pannou Marií, jejíž hluboká pokora a více než andělská čistota přitáhly Syna Božího do jejího neposkvrněného lůna! Pracoval a žil jen pro Ježíše a Marii; kromě práce se téměř ustavičně modlil. Ale jen proto, že sv. Josef dobře použil prvních milostí, že vůli Boží opravdu miloval a podroboval si touto láskou všechny příležitosti, které se naskytly, a proměňoval je v službu Boží, činil tak podivuhodné pokroky v dokonalosti, že nejen setrval v dobrém až do konce, ale získal i nesmírné množství zásluh pro sebe a pro své ctitele.

POVZBUZENÍ: Budu věrně dbát Božích vnuknutí a příležitostí k dobrému a k ctnostem dobře používat, abych si vyprosil milost vytrvalosti v dobrém až do konce.

„Kdo setrvá až do konce, ten bude spasen.“ Sv. Josefe, dopomáhej mi k tomu!

MODLITBA

Statečný sv. Josefe, popřej mi milostivě nahlédnout do svého skrovného příbytku, do něhož ses uchýlil v Egyptě s Ježíšem a Marií. Všude spatřuji chudobu a obyčejnost: obyčejné náradí, skromný pokrm, obyčejnou práci, běžné zaměstnání a při tom i strádání a nedostatek. Kolik rodin žijících v podobném stavu je nespokojených, cítí se nešťastnými a přitom nehledají své útočiště v Bohu, pohrdají vírou! Ve Sv. Rodině, v níž tys byl hlavou, tomu tak nebylo. Při vši té nepříjemné chudobě a při všem tom, co člověka činívá nespokojeným a rozmrzelým, nebylo blaženějšího příbytku na zemi nad tento obyčejný domek. V tomto skrytém příbytku přebýval Ježíš s tebou a tvou přesvatou Snoubenkou. Tam dělal první kroky, vyslovoval první slova a začal svému pěstounu pomáhat při práci. S ním a pro něho i ta chudoba nebyla trpkou, ba i strádání stalo se milým. Blažený Josefe, kořím se s tebou oněm slovům života, která poprvé vyšla z úst vtěleného Boha; s tebou padám na kolena, abych políbil první jeho šlépěje. Sv. Josefe, vypros mi své smýšlení a vypros mně milost, abych miloval Boha vroucně, velkomyslně a vytrvale, jako ty jsi Jež miloval, abych Ho miloval v štěstí i neštěstí, v dostatku i chudobě, v radosti i žalu. Vypros mi zvláště onu velmi důležitou milost, abych nabízených milostí dobře užíval, aby Ježíš ve mně stále přebýval, a abych v tomto spojení a bohumilém smýšlení a jednání setrval jako ty až do konce. Amen.

*Josefe, slaven buď zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!*

Čtyřiadvacátý den

SV. JOSEF,
vzor a ochránce rodičů a představených.

K dobrému a prospěšnému trvání rodiny patří především autorita, vážnost, která je základem rodiny a společnosti a udržuje ji v pořádku. Za druhé zbožnost, kterou rodina zůstává ve správném poměru k Bohu a zajišťuje si nebeské požehnání. Za třetí práce, která živí rodinu a zjednává jí přirozené trvání. Za čtvrté láska, jež přináší pokoj, mír a radost. Sv. Josef byl hlavou a představeným sv. rodiny. Založil ji, když se zasnoubil s Marií. Pro ni pracoval, žil a umíral. Jako zástupce nebeského Otce, byl také obrazem Jeho čistoty, moudrosti věrnosti a lásky. Jaké autority požíval u Sv. Rodiny! Byl také vzorem zbožnosti, pracovitosti a všech jiných ctností, jak jsme již na něm poznali. Pod jeho otcovským vedením žila Sv. Rodina v klidu i uprostřed zkoušek a protivenství, jichž nebyly ušetřeny ani tyto svaté osoby. Právě v takových chvílích se osvědčovala zvláště jeho otcovská péče, tenkrát nejvíce chránil Sv. Rodinu, byl jejím rádcem a její sladkou útěchou. Pro tyto vlastnosti a pro svou milou otcovskou laskavost a vlídnost se stal jako rozeným ochráncem a posvátnou záštitou každé rodiny. Sv. Josef se posvětil v rodině a svým krásným vzorem opět posvětil rodinu. On obdržel od Boha domovské právo v každé rodině v jakémkoli smyslu a rozšíření a zároveň také pomocnou milost a moc pro rodiny všeho druhu. Neboť Sv. Rodina se stala, podle úmyslu Božího, základem a vzorem každé spořádané a bohumilé rodiny a společnosti. Obraz sv. Josefa patří tedy do každé rodiny vedle kříže a obrazu Matky Boží, neboť je jejím nebeským ochráncem. Která rodina představovala tak dokonale nejsvětější Trojici, jako Sv. Rodina nazaretská, jejíž hlavou byl sv. Josef?

POVZBUZENÍ: Vlož své záležitosti, vedení svého domu nebo svých podřízených do rukou sv. Josefa, jenž byl hlavou sv. rodiny.

Sv. Josefe, přimlouvej se za všechny rodiče a představené, aby věrně plnili povinnosti svého stavu a své děti, svěřence nebo podřízené vychovávali pro Boha a vedli k Bohu.

MODLITBA

Sv. Josefe, rodina, které jsi hlavou, je nejdokonalejší obraz jednoty tří božských Osob v nebi, je nejvznešenějším vzorem svornosti a vzorem spořádaného a spokojeného rodinného života na zemi. Touto ojedinělou důstojností tě Bůh vyvolil za nebeského ochránce a pomocníka každé rodiny a společnosti, protože chtěl, aby Sv. Rodina nazaretská byla vzorem křesťanské rodiny a lidské společnosti, kterou přišel hmotně a mravně povznést. Ty jsi hlava nejen oné tříčlenné rodiny nazaretské, nýbrž všech rodin, protože jsi patriarchou nejen Starého, ale také Nového zákona; který se započal Sv. Rodinou nazaretskou. Proto, přesvatý patriarcho, ujmí se správy této velké rodiny, Církve, a všech lidí, a veď ji k tomu vzornému pořádku, spokojenosti, zbožnosti, lásce k Bohu a bližnímu a vůbec k onomu ctnostnému životu, jaký panoval ve tvé rodině. Vstěp do mysli otců a představených ty zásady, podle nichž jsi řídil svou rodinu. Vypros předně vážnost otcům a všem představeným, z jaké ses těšil ve své rodině, neboť bez vážnosti, bez autority hlavy nastává zmatek a rozvrat v rodině a ve společnosti. Vypros jim tu milou laskavou vážnost, s jakou ty jsi zastupoval nebeského Otce. Veď je k pravé zbožnosti, která si váží Boha nade všechno a Jeho vůli ve všem svatě zachovává, neboť ona zabezpečuje pokoj a spokojenost. Vypros jim ducha svědomité pracovitosti, aby byla základem trvání a požehnání rodin. A konečně vypros jim něžnou, obětavou a nezištnou lásku k rodině a společnosti, aby díky jejich vedení se všichni cítili bezpečnými a šťastnými. Veď je tak, aby nejen oni sami, ale i členové jejich rodin byli opravdovými bratřími tvého Dítka, ozdobeni i s Marií, tvou snoubenkou, patřením na Nejsvětější Trojici, jejímž obrazem se staly jejich rodiny a společnost. Amen.

Josefe, slaven buď zástupy na nebi,

sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!

Pěťadvacátý den

SV. JOSEF, vzor a patron všech stavů.

Svatí slavně zvítězili nade všemi svými nepřáteli, ďáblem, světem a tělem. Proto sv. Církev dává nám je za vzory, které máme následovat. Každý světec je tedy vzorem, zpravidla však jen určitým vrstvám, které žijí v podobném postavení jako on. Avšak Církev nám předkládá sv. Josefa za vzor ne pouze v té nebo oné ctnosti, toho nebo onoho stavu, ale za vzor všech ctností, všech stavů a tříd věřících. Mocní mají ve sv. Josefu, jenž pocházel z královského rodu, vzor stavovské pokory. Vysocí hodnostáři a úředníci vzor, jak si mají vést ve svém úřadě. Chudí, pronásledovaní a soužení vzor trpělivosti a odříkání, s jakým snášel chudobu, příkoří a útrapy. Řemeslníci a všichni pracující vzor, jak se mají při práci posvěcovat. Mládež vzor, jak má dobře a bohumile strávit svůj věk a zachovat čistotu. Manželé, rodiče a představení vzor, jak mají svatě zachovávat stav manželský, vychovávat děti, pečovat o rodinu a podřízené a je střežit. Kněží mají ve sv. Josefu překrásný vzor, jak mají s náležitou úctou zacházet se Synem Božím při vykonávání svého úřadu, zvláště při mši sv. a řeholníci vzor, jak se mají důvěrným stykem s Bohem stávat stále ctnostnějšími a dokonalejšími. Sv. Josef je vzorem těm, kdo žijí ve světě, stejně jako těm, kdo žijí odloučení od světa, protože s namáhavým životem chudého řemeslníka uměl spojovat vnitřní a dokonalý život, když žil stále v Boží přítomnosti a rozmlouval s Ním nejen v modlitbách a rozjímáních, ale i při práci. Sv. Josef je tedy opravdu vzorem a zároveň patronem všech.

POVZBUZENÍ: Následuj příkladu sv. Josefa ve svém stavu a svěř mu s důvěrou všechny své záležitosti.

Sv. Josefe, buď nám všem vzorem a patronem a veď všechny stavy svým příkladem a svou přímlovou k Bohu!

MODLITBA

Sv. Josefe, jak pro své vznešené ctnosti tak i pro blahodárné účinky, jež tvá úcta působí, podobáš se pokladu, který po nějaký čas byl sice skryt, avšak zanedlouho objeven, aby oblažil nesčetné zástupy. Církev tě začala slavněji uctívat a našla v tobě mocného patrona. Papežové šířili tvou úctu a našli v tobě vzorného vůdce ve správě katolické církve. Biskupové konali k tobě pobožnosti a poznali, jak mají hájit a zastávat věc Boží. Kněží tě uctívali a naučili se uctivě zacházet s Ježíšem na oltáři a se svatými věcmi. Řeholníci o tobě uvažovali a prospívali v dokonalosti. Mocní tohoto světa i dělníci tě uctívali a posvěcovali tvým příkladem sebe a svou práci a žili spokojeně. Mladí tě uctívali a snáze odolávali pokušením. Manželé, rodiče a představení tě uctívali a plnili snáze a svědomitěji své povinnosti. Zbožné duše tě uctívaly a prospívaly v pravé zbožnosti. Hříšníci tě uctívali a našli v tobě útočiště před tresty Boží spravedlnosti a velkého pomocníka na cestě obrácení. Zkoušení a utiskování k tobě s důvěrou volali a našli v tobě a v tvém životě úlevu, útěchu a vysvobození. Umírající tě vzývali a s tebou blaženě umírali. Proto i já tě budu horlivě uctívat a doufám, že v úctě k tobě naleznu vzácný poklad. Amen.

*Josefe, slaven buď zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!*

Šestadvacátý den

SV. JOSEF, pomocník zkoušených.

Není na světě člověka, který by nebyl stížen nějakým utrpením, které je ovocem prvního hříchu. Ono je údělem i svatých, tedy také sv. Josefa, a to zvláště proto, že byl tak blízko Ježíšovi. Všechna tajemství života Ježíšova, který přišel vzít na sebe náš hřích, jsou více méně tajemstvími utrpení. Kam božský Spasitel položí hlavu, zanechává stopy své trnové koruny. Sv. Josef držel často Ježíška v náruči a tiskl jej na své srdce, proto ani on nebyl bez kříže. Kříž práce ho následoval všude. Kříž chudoby jej tížil méně pro něho samotného, než pro osoby svěřené jeho péči, které vnímal jako mnohdy nepřiměřeně zaopatřené. I nouze o příbytek ho nejednou tísnila. Zakoušel také tvrdost lidí i krutost nepřátel a pronásledovatelů, kteří usilovali o život Dítěte jemu svěřeného. Nakonec ani domácích křížů nebyl ušetřen, jako je nezaviněné nedorozumění s nejsvětějšími a jemu nejmilejšími osobami. Bolestným utrpením a trpkou zkouškou byla zajisté nejistota, když viděl svou Snoubenku v pozeňnaném stavu, rovněž Ježíšovo obřezání, jeho pojmenování, které věstilo neblahé osudy, Simeonova předpověď, útěk do Egypta a Ježíšovo zmizení v Jeruzalémě. K tomu se ještě přidružil vnitřní bol nad hříchy a nad hrozcím neštěstím jeho národa. Utrpení, protivenství a strasti patřily tedy také k pozeňnáním, jež udělila Prozřetelnost sv. Josefu, a proto právem uctíváme jeho bolesti. I když nebyly tak velké a hrozné jako utrpení Matky Boží pod křížem, přece nesmírně zraňovaly jeho srdce, protože jejich předmětem byl Syn Boží, jeho nejvyšší dobro, a protože jeho láska k Němu byla velmi vroucí a plná otcovské něhy. Říká se, že vrcholem umění je představit utrpení pravdivě a přitom krásně a vznešeně. Mnohem nesnadnější však je utrpení dobře a křesťansky snášet. Sv. Josef dává nám také zde nejkrásnější příklad.

POVZBUZENÍ: Ponesu svou nynější i budoucí zkoušku, tíseň nebo utrpení podle příkladu sv. Josefa z lásky k Ježíši, trpělivě a rád.

Sv. Josefe, pomáhej nám, abychom podle tvého příkladu snášeli každou tíseň, libili se víc a více Ježíšovi a obdrželi korunu života.

MODLITBA

Sv. Josefe! Bůh měl v Tobě velké zalíbení, když viděl tvou statečnost a trpělivost ve všech zkouškách a utrpeních, protože jsi je nesl z lásky k Němu a k Ježíši Kristu. V nich ti nevyklouzlo ani slovíčko stesku a netrpělivosti. Vstoupil jsi do všeho s vírou, pokornou a poslušnou myslí, důvěrou a nesmírnou obětavou láskou a nesl věc radostně se Spasitelem a Jeho Matkou a pro ně. Tvé srdce oplývalo radostí, že jsi mohl s nimi něco trpět, vždyť v tom se nejlépe projevila láska k nim. Za to tě také Bůh ve tvých zkouškách nikdy neopustil. Byl všude s tebou, a proto se všechno skončilo v útěše a radosti. Po nedorozumění s Marií se dostavil anděl se zprávou, která tě učinila nejšťastnějším mužem. Po rozpačitosti v Betlémě následovala radost a jásání andělů nad narozením Spasitele, klanění pastýřů a mudrců od východu. Po útěku do Egypta radostný návrat a po bolestné ztrátě Dítka v Jeruzalémě opět nalezení a blažená léta skrytého života v Nazaretě. Vypros nám tedy, sv. Josefe, milost, abychom podle tvého příkladu nesli všechna utrpení a všechny zkoušky a aby se také i pro nás všechno dobře a šťastně skončilo. Nebudeme pak na věčnosti zajisté za nic radostněji děkovat, než za utrpení, kterých nás Pán Bůh uznal hodnými a která jsme nesli podle tvého příkladu a s trpělivostí a vroucí láskou k Ježíši a Marii. Amen.

Josefe, slaven buď zástupy na nebi, sbory všech křesťanů tebe necht' velebi!

Sedmadvacátý den

SV. JOSEF, pomocník ve všech potřebách.

Sv. Josef je stvořen jako pomocník ve všech našich potřebách, poněvadž prožil celý lidský život se všemi jeho okolnostmi, radostmi a utrpeními. Sv. Bernard píše: "Některým svatým je dáno přimlouvav se v jistých potřebách, avšak sv. Josefu je dopřáno pomáhat ve všech záležitostech a ujímat se všech, kteří se k němu s důvěrou utíkají." A sv. Terezie potvrzuje jeho slova z vlastní zkušenosti, když říká: "Zdá se, že Bůh jiným svatým dal moc, aby pomáhali v některých věcech, ale o sv. Josefu dosvědčuje zkušenost, že pomáhá vždy a všude a že nám tím Pán dává najevo, jak mu byl poddán zde na zemi, že i v nebi činí všecko, oč Ho světec prosí. Velkomyslná láska sv. Josefa objímá všechny potřeby těla i duše. To zažili i jiní, kterým jsem poradila, aby se mu doporučili. Neznám nikoho, který by byl jeho službě zvláště oddán a den ode dne neprospíval stále více ve ctnostech. Prosím pro lásku Boží toho, kdo by mi nevěřil, aby to zkusil. Nevím ani, jak je možné, pomyslet na Královnu andělů a na Její útrapy za Ježíšova dětství a nebyt vděční sv. Josefu za pomoc a službu, kterou tehdy poskytl Matce a Dítěti. Nepamatuji se, že bych byla sv. Josefa o něco prosila a neobdržela to." A papež Lev XIII. říká, že Bůh zařídil život sv. Josefa tak, aby nám zářil jako vzor za všech okolností a mohl zasáhnout svou pomocí a svými vědomostmi a zkušenostmi.

POVZBUZENÍ: Ve všech potřebách se budu utíkat pod ochranu Matky Boží a sv. Josefa.

Pod ochranu Tvou se utíkáme, svatý pěstouně Ježíše Krista, nezamítej v potřebách proseb našich, ale ode všeho nebezpečství vysvobod' nás vždycky, slavný svatý Josefe!

MODLITBA

Sv. Josefe, víš z vlastní zkušenosti, jak může otcovské povolání tížit v nouzi, chudobě a pronásledování. Víš, co to je být představeným a poddaným. Ty jsi svým životem posvětil život manželský a stav panický, stav světský a reholní, život rozjímavý a namáhavý a korunoval jsi svůj život nejblazejší smrtí. Proto ti Bůh propůjčil moc, abys pomáhal ve všem a všechno dobře a šťastně přiváděl k cíli. Obzvláště jsou to denní rozpaky a kříže obyčejného života, které jsi sám zakusil a ve kterých nám milostivě pomáháš. Ty jsi milovaným Pěstounem nebeského Krále, tobě se tedy musíme zalíbit, chceme-li být od Něho milostivě přijati. Ty jsi Jeho otcem před zákonem, proto musíme tebe žádat, abychom obdrželi od tvého Svěřence potřebné milosti ke své spáse. Ty jsi správcem Jeho domu, proto musíme své prosby předložit tobě, abychom obdrželi chléb. Ty jsi prostředníkem, kterého máme, aby vedle své Snoubenky doporučoval naše záležitosti a hájil naše zájmy. Ty jsi hlava Boží rodiny, máš tedy porozumění, lásku a moc všude pomáhat. Úřad, který v nebi zastáváš a moc, kterou máš, tě uschopňují, abys pomáhal vždy a všem, kdo tě budou prosit v nějaké záležitosti. Co Písmo sv. říká o Josefu egyptském, že "Hospodin je s ním a že všecko, co činí, je spravováno prostřednictvím jeho ruky", má sv. Josefe mnohem více platnost o tobě. Proto je také tvé jméno slavné ve všech zemích a městech a tvoji chráněnci a ctitelé, jsou velmi četní. Máme v tebe, sv. Josefe, nezlomnou důvěru. V této důvěře se u tebe přimlouváme i v záležitostech všech věřících křesťanů a prosíme tě, abys je doporučil u Božího trůnu. Sv. Josefe, ukaž, že jsi pomocníkem všech a ve všem. Amen.

*Josefe, slaven bud' zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebi!*

Osmadvacátý den

SV. JOSEF, útočiště hříšníků.

Sv. Josef je pěstounem Spasitele světa, o němž sv. Jan říká: "Bůh neposlal Svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby byl svět skrze Něho spasen." A sv. Pavel píše: "Spolehlivé je to slovo a hodné toho, aby bylo přijato, že (totiž) Kristus Ježíš přišel na tento svět spasit hříšníky" a jinde: "který chce, aby všichni lidé byli spaseni." A Kristus Pán sám říká: "Nepřišel jsem volat spravedlivé, ale hříšníky k pokání." Sv. Josef živil tohoto Spasitele světa, staral se o Něho, pracoval pro Něj, a aby Ho světu zachránil, podnikal obtížné cesty. Poskytl mu všechno, co jako člověk k Svému vykupitelskému dílu potřeboval. To všechno činil, aby Spasitel světa mohl konat Své vykupitelské dílo a aby nás konečně vykoupil Svou obětí na kříži, neboť všichni jsme potřebovali vykoupení, protože všichni jsme hříšníci. Bude-li tedy sv. Josef prosit svého Svěřence o záchranu hříšníka pro všechno, co pro Něho učinil a vytrpěl, což nevyšly Svěřenec rád Svého pěstouna? Sv. Josef je také otcem našeho Soudce, k němuž ostatní svatí jsou pouze v poměru přátel. Jeho moci se hrozí zlí duchové, a proto ho Církev sv. nazývá "postrachem duchů pekelných". Sv. Josef je jeden z největších Božích oblíbenců a má nesmírnou moc zadržet Jeho spravedlnost vůči hříšníkovi, aniž koho odmítá, kdo plný důvěry se obrací k němu o pomoc.

POVZBUZENÍ: Doporučuj hříšníkům pobožnost k sv. Josefovi a obrať se dnes na něho vroucí modlitbou za jejich obrácení.

Sv. Josefe, útočiště kajících hříšníků, oroduj za mne a za všechny hříšníky, kteří potřebují obrácení!

MODLITBA

Sv. Josefe, zároveň se svou slavnou Snoubenkou jsi očekával Vykupitele, ne takového, který vrátí izraelskému národu jeho dřívější pozemskou slávu, nýbrž takového, který vykoupí svět od hříchu, jak ti to anděl zvěstoval, když řekl: "Dáš mu jméno Ježíš, neboť On spasí svůj lid od hříchu." Oba jste za takového Vykupitele vysílali vroucí prosby k nebi. Tentýž účel měl příchod Božího Syna a ten úmysl měl i nebeský Otec, když Svého Syna posílal na svět k jeho vykoupení. Miloval jsi Boha Otce velmi vroucně a ne méně Svého Vykupitele a pro Boha miloval jsi i bližního a přál mu vše dobré, zvláště hojnou účast na nebeských dobrech, na Bohu samém. Tato tvá láska k Bohu a bližnímu a jeho největšímu Blahu pronikala všechny tvé práce, všechna tvá utrpení, celý tvůj život se všemi jeho snahami. Zajisté sis přál, aby pro žádnou lidskou duši nebylo marné utrpení Božího Syna, ale aby všichni v co největší míře byli obmyti přesvatou Krví Vykupitele, ozářeni Jeho milostí a účastni blaženosti věčné slávy. Toto tvé upřímné úsilí bylo v nebi jen ještě více posvěceno a zdokonaleno. A po tvé milostiplné Snoubence sotva kdo snažněji a usilovněji si přeje záchranu všech lidí i největších hříšníků, nežli ty. Proto pro svou bolest, kterou jsi pocítil při ztrátě Ježíška v Jeruzalémě, vypros nám milost, abychom měli hřích v opravdové ošklivosti a nenávisti, a ta aby nás uchránila před pádem do hříchu a ztrátou Ježíše. Těm pak, kdo jsou ve hříchu, vypros milost, aby se ho zbavili upřímnou lítostí a vyznáním ve svátosti pokání, Ježíše opět našli, nalezeného stále zachovali a s Ním a s tebou v nebi se věčně radovali. Amen.

Svatý Josefe, dej, ať vedeme nevinný život, jenž by byl v každý čas bezpečný pod tvou ochranou!

Devětadvacátý den

SV. JOSEF, ochránce umírajících.

Všichni jsme smrtelní, protože všichni jsme hříšní. Smrt je mzdou za hřích a krutým stavem pro naši přirozenost, neboť jí se odděluje od sebe to, co věčně k sobě patří. Smrtí se vstupuje za brány času do věčnosti. Tyto okolnosti dostatečně naznačují, že onen stav je vážný. Jediné nebe nám v něm může poskytnout pomoci. Lepšího a mocnějšího patrona, který by nás těšil, sílil, při nás stál a dopomáhal nám k šťastné smrti, sotva nalezneme nad sv. Josefa, protože si lze sotva představit krásnější smrt, než byla jeho. Vše se soustředilo, aby jeho odchod byl co nejšťastnější a nejutěšenější. Minulost neposkytovala světcům nic, čeho by se obával anebo litoval. Naopak povzbuzovala ho k největší naději, neboť mu ukazovala život plný nevinnosti a čistoty, pravých a nejvznešenějších ctností, nesmírných zásluh o Ježíše a Marii, o Církev a veškeré lidstvo, život práce, námah, utrpení, snášených v duchu trpělivosti, víry a nejslechetnější lásky. Přítomnost byla velmi radostná a plná útěchy, neboť umíral v náruči svého Svěřence a Boha Ježíše Krista a své nejsvětější snoubenky a Matky tohoto Syna a Boha, Marie, kteří oba zvláště v tento okamžik opláceli mu všechnu jeho lásku a jeho zásluhy o ně nesmírnými milostmi. Byli to pomocníci a těšitelé, kteří nejen podpírali a drželi klesající tělo, ale mocnými, sladkými milostmi občerstvovali srdce a duši, zatímco Duch Svatý jeho srdce proměňoval v nebe plné útěchy a rozkoše. Pohled do budoucnosti mu zabezpečoval, že po krátkém trvání opět se shledá s oslaveným Svěřencem ve věčné blaženosti. Smrt sv. Josefa byla tedy opravdu šťastná, vznešená, líbezná a žádoucí; proto může v nás vzbudit pevnou důvěru v jeho pomoc a ochranu jako patrona umírajících.

POVZBUZENÍ: Sv. Josefe, denně tě budu prosit, abys mne neopouštěl ve smrtelném boji a vyprosil mi milost hodně přijmout svátost pomazání nemocných.

Ježíši, Maria, Josefe, vám věnuji srdce své i duši svou! Ježíši, Maria, Josefe, stůjte při mně v posledním boji! Ježíši, Maria, Josefe, s vámi kéž v pokoji odejde má duše! Amen.

MODLITBA

Sv. Josefe, tvá smrt byla opravdu blažená a proto žádoucí pro každého smrtelníka. Přispěj mi ku pomoci, aby také můj život mi podle tvého příkladu zabezpečil šťastnou smrt: aby mě neděsila, a nebyla-li moje minulost taková, jaká by být měla, aby do okamžiku smrti bylo všechno vyrovnáno; abych žil spojen s Ježíšem milostí posvěcující, jež by posvěcovala také všechny mé práce, snahy, oběti a utrpení a činila je úrodnými pro život věčný; v tomto pevném spojení s Ježíšem abych odešel ze světa - pak také ani smrt mne od Něho neoddělí na věky, ale naopak ještě více mne s Ním spojí. Abych se však lépe připravil na tento poslední okamžik, chci již nyní sobě a všemu odumírat smrtí vnitřní, která je životem božským a přeměněným v život Ježíšův. Je to předjímaná účast na životě vyvolených. Je to smrt, ale utěšená, oslazená milostí. Pozorujeme zcela jinak než při smrti přirozené, že umíráme a zároveň se obrozujeme. Je to smrt, jež odnímá té druhé, tak hrozné smrti, všechnu trpkost a hrůzu. Klidně a mírně se uvolňují pouta, jejichž násilné roztržení působí tak hrozné bolesti. Blahoslavený Josefe, kéž na tvou mocnou přímluvu od tohoto okamžiku odumřu všemu, co není Bůh, abych žil jen pro Ježíše. Dokáži-li to, budu vždy na smrt dobře připraven. Vypros mi, sv. Josefe, též milosti, aby má smrt byla podobná tvé smrti. Abych se těšil Ježíšově a Mariině přízni a zbožně přijal svátost pomazání nemocných. Amen.

*Josefe, slaven buď zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebí*

Třicátý den

SV. JOSEF, ochránce Církve svaté.

Vzorem a svým způsobem i počátkem katolické Církve je Sv. Rodina. V čele této Svaté Rodiny však byl sv. Josef jako její hlava, otec, ochránce, vůdce, strážce a opatrovatel. A proto patří sv. Josef také zvláštním způsobem ke katolické Církvi, která je duchovním rozšířením a zářivým pokračováním Svaté Rodiny nazaretské. Církev je živým společenstvím - rodinou Božího lidu, pro kterou je nezbytná služba předávaná skrze svátost kněžství. Proto sv. Josef měl také zvláštní vztah ke kněžskému stavu, a to dvojím způsobem, jak úřadem, tak svou službou. Sv. Josef vykonával velkou moc nad Spasitelem; on jistou měrou spolupůsobil, že jsme Spasitele obdrželi, on jej pak vychoval, živil, chránil a zachránil. Sv. Josef nezachránil pouze jednu zemi a jeden národ před smrtí hladem, jako Josef egyptský; vždyť on zprostředkoval a zachránil Chléb věčného života všem lidem. Jeho povolání a služba směřovaly zvláštním způsobem k osobě Krista Pána samého a kolem Něho se pohybovalo všechno jeho působení. Životní úkony sv. Josefa byly tedy stejné, jako jsou úkony kněžské, protože i kněžské působení směřuje především k péči o Nejsvětější Svátost Oltářní. Sv. Josef nezpůsobil sice přímo, aby Spasitel přišel a byl přítomen, jak to činí kněz proměňujícími slovy, avšak jeho služba byla mnohem bezprostřednější než služba všech jiných služebníků oltáře. Druhý vztah sv. Josefa ke kněžskému stavu záleží ve ctnostech, které jsou rovněž především kněžské; je to duch víry, čistota, pokora, láska k Bohu a horlivost o duše. Sv. Josef je proto také nejkrásnějším vzorem pro kněze, ale i pro všechny Boží lid, který má už skrze sv. křest v tomto světě kněžskou úlohu. A o tuto svou rodinu, která ustavičně vzrůstá a po celém světě se rozšiřuje, sv. Josef dále pečuje a chrání ji. Vede ji k svatosti způsobem velmi účinným, zvláště svými vznešenými ctnostmi, tím, že se za všechny přimlouvá, jim ve všech potřebách poskytuje pomoc a pečuje o to, aby se víc a více rozšiřovala i všude tam, kde Bůh ještě není uctíván tím správným způsobem. On je dále a stále jejím patriarchou a mocným ochráncem v celém jejím složení a rozšíření, neboť je to jeho rodina svěřená do jeho laskavé péče.

POVZBUZENÍ: Budu vždy duchovně živou a činnou součástí Církve a budu všemožně podporovat její zájmy modlitbou, ctnostným životem, hmotnými prostředky a častým přijímáním sv. svátostí.

Sv. Josefe, chraň nás a pomáhej láskou zvítězit nad všemi nepřáteli Církve.

MODLITBA

"K tobě, svatý Josefe, přicházíme ve své tísní a žádáme s důvěrou o tvou ochranu. Pro lásku, která tě pojila s neposkvrněnou Pannou a Bohorodičkou, a pro otcovskou lásku, s kterou jsi objímal Ježíše, pokorně prosíme: shlédni milostivě na dědictví, které si Ježíš Kristus získal Svou Krví a přispívej nám v našich potřebách svou mocnou přimlouvou. Starostlivý strážce Svaté Rodiny, opatruj vyvolený lid Ježíše Krista. Odvrát' od nás, laskavý otče, všechnu nákazu bludů a mravní zkaženosti. Náš mocný ochránce, milostivě nám v nebi pomáhej v tomto boji s mocnostmi temna a jako jsi kdysi vysvobodil Ježíše z nebezpečí života, tak nyní braň Církev Boží proti úkladům nepřátel a proti všemu protivenství. Nás pak všechny ustavičně ochraňuj, abychom podle tvého příkladu a s tvou pomocí svatě žili, zbožně zemřeli a dosáhli věčné blaženosti v nebesích. Amen."

*Josefe, slaven bud' zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebí!*

Jedenatřicátý den

SV. JOSEF, přemocný v království Božím.

Důstojnost tvorů se hodnotí podle míry, jakou se jim Bůh sděluje. Proto zaujímá podstatné spojení Boha s tvorem, jak se stalo při vtělení Božího Syna, první místo, protože je nejdokonalejším sdělením se Boha tvorů. Ostatní svatí se řadí kolem něho. Na prvním místě je nejbláh. Panna Maria, jako přirozená, tělesná Matka Ježíšova; ona jediná ze všech tvorů byla přímo a vnitřně činná při tvoření člověčenství Kristova a Svého Syna také nejdokonaleji ze všech lidí následovala; proto jí patří jako pravé Matce Boží zcela zvláštní, nade všechny tvory vynikající stupeň úcty v Církvi bojující i vítězné. Sv. Josef neměl sice vnitřní účast při vtělení Krista Pána samého, jako Maria; jeho účast se však vztahovala nejen k dílu Kristovu, jako u jiných svatých, ale na samu osobu Krista Pána. Proto mu sice přísluší úcta jako jiným svatým, avšak v nejvyšším stupni, a žádný jiný světec nemůže takovou požadovat. Jeho důstojnost, čest, ctnosti a dokonalá poslušnost Boží záměrům (vždyť dokonce i Písmo sv. jej vyznamenává nad jiné, když ho nazývá "mužem spravedlivým") - zabezpečuje mu zcela zvláštní stupeň uznání, úcty, lásky a vděčnosti v srdcích všech členů království Kristova. On není pouze velký a mocný v království Božím, ale i dobrodinec všech křesťanů a lidí. S jeho zásluhami o křesťanstvo a lidstvo nemohou, kromě Marie, být porovnány zásluhy žádného světce. V domě Josefově v Nazaretě a pod jeho rukou se připravovalo vykoupení lidstva. Co učinil ve službě Kristu, učinil zároveň pro nás. Základem jeho působení v Církvi a mezi lidmi je tedy jeho vysoká důstojnost, ctnostný život a moc jeho přímluvy a ochrany. On působí tím, že povzbuzuje, očišťuje, posvěcuje a že probouzí věřící k úctě a následování svých vznešených ctností. A proto je jeho nebeská sláva zajisté veliká a přiměřená jeho vznešené důstojnosti, jeho zásluhám, stejně jako i vděčnosti a velkomyslnosti jeho božského Syna. Svou službu konal s největší láskou. Proto mu Pán měřil též měrou slávy "dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou". Ustanovil svého dobrého a věrného pěstouna, aby bděl nade všemi záležitostmi, a vykázal mu jakožto svému zákonitému otci první místo po jeho nejvznešenější Snoubence a Matce Boží, Marii.

POVZBUZENÍ: Smýšlej vznešeně o sv. Josefu, přiměřeně jeho povolání, moci a slávě a měj k němu vždy velkou důvěru a úctu.

Sv. Josefe, pomáhej mi, abych po Marii tě nejvíce ctil, miloval a v tebe důvěřoval.

MODLITBA

Velká byla tvá důstojnost, sv. Josefe, jako zástupce nebeského Otce, jako pěstouna Syna Božího, jako snoubence a ochránce jeho nejsv. Matky a jako hlavy Sv. Rodiny. Tvé ctnosti byly rovněž velmi vznešené pro tvé ojedinělé povolání, neboť Duch Svätý tě nazval spravedlivým, což podle sv. Tomáše Akvinského znamená tolik, jako všemi ctnostmi ozdobeným. Jak velice se však rozhojnila tvá svatost po dlouhou řadu let tvého důvěrného styku s Ježíšem, neskonala svatostí samou, a s Marií, bytostí po Bohu nejsvětější! Svůj úřad jsi spravoval dobře a bohumile. Tvá moc jako hlavy v rodině byla velká: poslouchal tě Syn Boží a poslouchala tě Jeho Matka. Tvým zásluhám dostalo se spravedlivé odměny od tvého Svěřence, který zajisté také ani v nebi neztenčil tvou moc. Jsi první po své přesvaté Snoubence co do slávy a moci i nyní v blaženém patření na Boží tvář. Projev tedy lásku a péči, kterou jsi věnoval Ježíškovi, i nyní Jeho vykoupeným bratřím, aby se mu stali ctnostmi co nejpodobnějšími. Ukaž svou moc a obětavost, se kterou jsi vysvobodil svého Svěřence od úkladů nepřátel, také v dnešní těžké době jeho bojujícím bratřím, veškeré své rodině, aby tvou pomocí unikla a odolala vražedným útokům nepřátel a radovala se ze svého rozkvětu po celém světě. Nyní více miluješ Ježíše, než jsi jej

mohl vůbec milovat na zemi, a On rovněž stále miluje tebe. Nyní jsi mocnější, než jsi byl v Nazaretě, když jsi řídil Sv. Rodinu. "Když otec prosí Syna", říká učený Gerson, "přijímá Syn prosbu za rozkaz. Nelze ani pomyslet, že by Ježíš Kristus, který za Svého pobytu zde na zemi sv. Josefa ctil jako otce, mohl mu v nebesích něco odepřít". Ukaž tedy, sv. Josefe, svou mocnou přímluvu nám všem. Potvrď nebeskými skutky, že jsi opravdu přemocným v království svého Svěrence, který byl lidmi pokládán za tvého syna. Nezapomínej však svou přízni ani na potomky těch, kteří přišli k tvému Svěrenci od východu, Jemu se klaněli, obětovali sebe i se svými dary a způsobili nemalou radost tobě i tvé Snoubence a Ježíškovi. Pomáhej nejvydatnější pomocí těm, kteří za velkých obětí pracují a namáhají se, aby ty, "kteří ještě prodlévají ve tmách a ve stínu smrti", přivedli do Božího království. Amen.

*Josefe, slaven buď zástupy na nebi,
sbory všech křesťanů tebe necht' velebi!*